

Clark Darlton

# SETKÁNÍ V M-87

*Přeložila Anna Štorkánová*

1.

CREST IV byla už několik týdnů na útěku. Obrovská loď kulového tvaru vždy urazila kus cesty v lineárním prostoru a pak zůstávala několik dní u některé z neznámých hvězd, aby se chránila před lokalizací. Pozemšťanům bylo jasné, že mají v patách celou galaxii. Ale všechno nasvědčovalo tomu, že pronásledovatelé ztratili stopu. V okamžiku, kdy se museli dát na útěk, byla CREST IV vzdálena přesně deset tisíc, světelných let od středu kulové galaxie M-87. Podařilo se jí osvobodit se ze zajetí Inženýra ze základny Kiboshe Baiwoffa a uniknout. Inženýr ze základny Agen Trumb zůstal na palubě CRESTUIV. Jako zajatec. Jisté náznaky opravňovaly k domněnce, že si konečně přeje navázat užší kontakt s Pozemšťany.

Bylo logické, že loď na útěku nesměřovala k centru, ale na opačnou stranu. Perry Rhodan, který s konečnou platností

určoval kurz, se především snažil o to, aby měli za sebou shluk hvězd v blízkosti jádra galaxie. Mapy M-87 byly nepřesné. Přesto stačily k přibližnému stanovení polohy lodi uvnitř hvězdného ostrova.

Kapitán CRESTU IV Merlin Akran neustále měnil kurz podle rozkazů Perryho Rhodana, aby co nejvíc ztížil případné pronásledování. Rhodanovi bylo jasné, že Budovatelé centra, tajemní vládci galaxie M-87, učiní všechno, aby je dopadli. Hlavně proto, že jim vyhrožoval, že se spojí s Bestiemi.

Tyto tak zvané Bestie nemohly být nikým jiným než předky Halut'anů. To museli potvrdit i Icho Tolot a Fancan Teik, kteří se se svou černou lodí kulového tvaru s průměrem sto třicet metrů neustále pohybovali v blízkosti CRESTU IV. Ale i když tu byla vnější podoba, oba Halut'ané na základě dosavadních informací usuzovali, že rozdíl mezi Bestiemi a jimi bude stejně velký jako mezi Neandrtálci a člověkem 20. století.

Rhodan nikdy vážně nepomýšlel na spojenectví s Bestiemi. Šlo o zastírací manévr, který splnil účel.

Přibližně v polovině května roku 2436 astronomické oddělení CRESTU IV objevilo slunce ve stádiu hlavní posloupnosti, kolem kterého kroužily čtyři planety. Ani jedna z těchto planet nebyla obydlená. Protože se dosud neobjevil

žádný pronásledovatel, Rhodan se rozhodl přistát a provést nutné opravy

vnějšího opláštění. Po vyhodnocení údajů získaných sondami, se jako nejvhodnější k přistání ukázala druhá planeta žlutého slunce. Zatímco halutská loď byla navedena na oběžnou dráhu kolem sluneční soustavy, aby zabránila případnému útoku Dumfriů, válečnického národa galaxie M-87, plukovník Merlin Akran přistál na druhé planetě neznámého slunce.

Jednalo se o planetu terestrického typu s oceány, kontinenty a póly pokrytými ledem. Atmosféra byla dýchatelná. CREST IV přistála ve stepi v podhůří poblíž mohutné řeky. Byla tu hojná vegetace a mnoho druhů menších zvířat. Zatímco technici okamžitě začali s opravami, Rhodan poslal několik skupin lovců obstarat čerstvé maso. Radiocentrála CRESTU IV byla v nepřetržitém spojení s Haluťany, a tak nebyly obavy z překvapení. Z tohoto důvodu Rhodan navrhl utábořit se pod stromy a pozval na poradu nejvyšší důstojníky a kapitána sekci.

Nad stepí se klenulo zářivě modré nebe, na obzoru se rýsovaly hory a na druhé straně se třpytila voda. Rhodan, který se už s Allanem a Roiem Dantonem usadil, se náhle zaposlouchal. Uslyšel něco, co v něm probudilo dávné vzpomínky. Bzučení hmyzu.

Moc dobře věděl, kde se vzala sentimentální nálada, která se ho naráz zmocnila. Tato planeta mu příliš připomínala Zemi, vzdálenou více než třicet milionů světelných let, o které už ani nedoufal, že ji ještě někdy spatří.

Mezi stromy se objevili mutanti. Jako první se kolébal myšob Gucky, hned vedle něj telepat John Marshall a teleportér Ras Čubaj. Poslední rázoval dvouhlavý mutant Ivan Ivanovic Gorašin. Za nimi šel kapitán CRESTU IV, plukovník Merlin Akran.

Atlan jim ukázal na volné židle. „Posaďte se, pánové. Troška klidu nám udělá dobře. Dopřejeme CRESTU IV týden odpočinku a zapomeneme, že jsme zajatci cizí galaxie. To pochopitelně neznamená, že zůstaneme nečinní. Právě naopak, budeme přemýšlet nad možnostmi, jak opustit M-87.”

Plukovník Akran prohlásil: „Jestli nám Budovatelé centra neposkytnou paratronový konvertor, tak tady zešedivíme. Po technické stránce není jiná možnost jak překonat vzdálenost třiceti milionů světelných let.”

Rhodan pozoroval pestrého broučka, který mu lezl po hřbetu ruky. „Naši první starostí je skutečnost, že nás honí celá galaxie. V relativním bezpečí budeme jen v okrajových oblastech, ale tam se. dostaneme jen oklikami.

Podle map, které

máme k dispozici, jsme od okraje ještě deset tisíc světelných let.”

Všichni se naklonili nad mapou, na které byl zanesen dosavadní kurz CRESTU IV. „Vidíte, že navzdory mnoha odbočkám se kurz obecně dodržuje.”

„Ted' vidím," prohlásil Atlan a nezvedl oči od mapy, „že okraje galaxie dosáhneme v místě, ze kterého by bylo možné nastoupit cestu do domovské galaxie. Je to jen náhoda, Perry?"

Rhodan překvapeně vzhlédl. . „Upřímně řečeno, mě to do této chvíle nenapadlo. Opravdu je to náhoda. Když jsme unikli ze zajetí, nalézali jsme se na této straně galaxie a logicky jsme pokračovali v původním směru/" Atlan se usmál. „Stejně si myslím, že naše jednání podvědomě ovlivňuje touha po Zemi. Proto směřujeme k místu, ze kterého budeme domovské Mléčné dráze blíží. O čtyřicet nebo padesát tisíc světelných let. Při tak obrovské vzdálenosti těchto čtyřicet tisíc nehraje roli, ale přesto ovládá naše podvědomí."

Plukovník Akran na city nedal. Byl to muž Činu.

„Studoval jsem hvězdné mapy, které jsme ukořistili Skoarům. Nabyl jsem dojmu, že tajemní Budovatelé centra svou vlastní galaxii neznají dost podrobně. Při její obrovské rozloze to není nijak neobvyklé, přesto mě to překvapilo. Na druhou stranu to znamená, že nás pronásledovatelé nemusí najít, pokud se

sami neprozradíme. Je reálné, že se nám podaří nepozorovaně dosáhnout okraje galaxie. Ale až k tomu dojde, budeme postaveni před otázkou: Co ted'? Budeme stát před absolutní nicotou, před propastí bez hvězd, jejíž velikost nemá v naší historii obdoby. Co je proti tomu jeden a půl milionu světelných let, které dělí Mléčnou dráhu od Mlhoviny Andromedy?

Myslím, že tohle je problém, kterým bychom se měli zabývat."

„Samozřejmě máte pravdu," přikývl Rhodan. „Nadále budeme směřovat k místu v okrajové oblasti, odkud možná nejsilnějším teleskopem zahlédneme v nekonečné pustině nepatrný bod, naši domovskou galaxii. Nevím, jestli mi rozumíte, plukovníku, ale rád bych na vlastní oči zhlédl Mléčnou dráhu. Chci ji vidět, jak se vznáší ve vzdálenosti třiceti milionů světelných let. Klidně to nazvěte sentimentalitou. Já si myslím něco jiného. Viditelný cíl se dosáhne snáz."

Dantonův telekom zabzučel. Muž na druhé straně oznámil, že nalezl zdroj pitné vody nejlepší chuti. Danton nařídil naplnit zásobníky CRESTU IV.

„V každém případě se přimlouvám za jakýkoliv kurz, který vede do okrajové zóny," pokračoval plukovník Akran. „Ale znovu připomínám, zeje mi lhostejné, jakého směru se budeme držet. Pro mě je důležitá hustota hvězd."

Než mohl Rhodan odpovědět, opět

zabzučel Dantonův telekom. Tentokrát se ohlásil člen lovecké skupiny. Ve stepi objevili čtyřnohá zvířata s požitelným masem. Galaktičtí psychologové tvrdili, že se jedná o nemyslitelné primitivní tvory. Roi zvedl oči ke Rhodanovi, a když ten přikývl, dal souhlas k lovu těchto zvířat.

„Během příštích osmi dnů si nehodlám připouštět starosti s budoucností," řekl Perry Rhodan. „Nalezli jsme planetu, která je vhodná po všech stránkách. Po pobytu na ní bude CREST IV opět v naprostém pořádku. My sami jsme si dávno zasloužili odpočinek. Co bude dál, nemůžeme předvídat, tím méně plánovat. Mohu vám dát jen dobrou radu. Vychutnejte si těch osm dní. Jen zřídka máme příležitost udělat si dovolenou."

Začátkem června 2436 se CREST IV dostala do okrajové oblasti kulové galaxie M-87. Z planety podobné Zemi, kde nerušené a zaslouženě odpočívali, si odvezli pitnou vodu, zvěřinu a chutné ovoce.

V okrajové zóně existovaly sektory, ve kterých byly jednotlivé hvězdy vzdálené několik světelných let. Pro navigátory to znamenalo velké ulehčení. Vzhledem k tomu, že neexistovaly podrobné mapy, let se řídil podle výhledu.

Perry Rhodan společně se svým synem

a Atlanem vstoupil do průhledné kupole CRESTU IV. Doktor Kirk, jeden z astronomů astrofyzikálního oddělení, jim vyběhl vstříc.

„Tady jste, pánové! Nejsem si tak docela jistý, ale pravděpodobnost hovoří ve prospěch mého objevu. Podívejte se sami..."

Vyhlídková kupole CRESTU IV nebyla nic jiného než nevýrazné vyklenutí ve vnějším plášti, pokryté průsvitnou střešinou. Stály tu nejmodernější astronomické přístroje pozemské provenience.

Doktor Kirk zapnul jednu z největších obrazovek. Nejprve se rozjasnila, a pak ztmavla a na její ploše bylo vidět několik svítících bodů. Astronom ukázal na jeden, který se osaměle vznášel v naprosté tmě a třpytil se mléčným světlem.

Rhodan přistoupil blíž. Když si zvětšil toto místo obrazovky, bod se protáhl. Z CRESTU IV byl vidět šikmo shora a jevil se jako ovál.

Doktor Kirk vysvětloval: „To, co vidíte na obrazovce, jsou galaxie.

Jednotlivé hvězdy, které by patřily k M-87, už nemůžeme vidět. Před námi se rozprostírá propast. Provedl jsem měření vzdálenosti a jsem si téměř jistý, že ten bod je naše Mléčná dráha."

„Tak to je tedy ona," pokýval hlavou Perry Rhodan. „Z takové vzdálenosti ji ještě Člověk neviděl. Lze ji pozorovat pouhýma očima?"

Doktor Kirk zhasl. Ještě chvíli trvalo, než si jejich oči zvykly, a pak už začali rozeznával body, jejichž světlo potřebovalo deset, dvacet nebo třicet milionů let, než k nim dorazilo.

Rhodan sevřel zábradlí.

„Světlo jen stěží překoná takovou vzdálenost. Jak by se to mohlo podařit nám?"

Atlan mu položil ruku na rameno.

„Dostali jsme se sem, tak se i vrátíme. Dnes ti neřeknu jak, ale dojde k

tomu. Navrhuji, abychom nyní přešli na oběžnou dráhu, kolem nějakého slunce a chránili se tak před lokalizací."

Roi Danton se zeptal: „Ty si opravdu myslíš, že nám jsou ještě v patách? Já tomu nevěřím."

„Musím tě zklamat," poznamenal Rhodan. „Společně s plukovníkem Akranem jsme kontrolovali přístroje a zjistili jsme, že nás minul svaz flotily Dumfriů. Naštěstí jsme byli v lineárním prostoru, kde nás nemohli lokalizovat. My naopak můžeme, protože jsme vybaveni poloprostorovými stopaři. Oni naše pronásledování neukončí. Je to pochopitelné. Dobře vědí, že nemůžeme opustit M-87 a že s nimi budeme muset navázat spojení, pokud skutečně nechceme strávit zbytek života na nějaké neznámé planetě." „Mluvil jsem s Agenem Trumbem," řekl Atlan. „Zdá se, že už překonal šok z toho, že upadl do našeho zajetí. Je milý a trpělivý. Ujistil mě, že zprostředkuje kontakt s Budovateli centra. Nevím, proč to dělá, ale jsem přesvědčený, že nelže. Možná si opravdu myslí, že pro něj a jeho nadřícené není jiné řešení."

„Já z něj nejsem vůbec moudrý," přiznal Rhodan. „Jeho ochota mi je podezřelá. Na druhou stranu to byl on, kdo nám poradil stáhnout se do okrajové zóny. Možná to udělal proto, aby se vyhnul podezření. Ale ať je tomu jakkoliv, musíme být na pozoru. V tomto okamžiku se v okruhu sto padesáti světelných let nezdržuje žádný nepřítel. Přesto bude nejlepší vyhledat ochranu před zaměřením u některé hvězdy."

Roi Danton řekl: „Kdybych byl Gucky, pokusil bych se teleportovat. Ale já nejsem Gucky."

„Naštěstí," konstatoval Rhodan. „Jeden myšob na palubě CRESTU IV docela stačí." Pak se otočil a šel na můstek.

Pro Guckyho nebylo nic těžkého navštívit své přátele Icho Tolota a Fancana Teika. Díky zařízení, znemožňujícímu lokalizaci, mohla černá kulová loď Haluťanů kroužit po oběžné dráze s mnohem větším poloměrem než CREST IV. Guckymu při teleportaci nehrozilo Žádné nebezpečí. Výjimečně si přesto předem vyžádal Rhodanův souhlas.

Bylo 4. června roku 2436. Icho Tolot byl zkráceným signálem informován a intenzivně na Guckyho myslel, aby mu ulehčil zaměřovači manévry. Obří Haluťan seděl ve speciálním křesle se všemi šesti údy pohodlně nataženými, Fancan Teik odpočíval ve své kajutě, kde se materializoval Gucky.

Icho Tolot trochu ztlumil hlas, když řekl: „To mě těší, maličký, že si tu a tam vzpomeneš na starého kamaráda."

Gucky vyskočil na pohovku, konstruovanou pro Haluťany, kde by se pohodlně usadilo dvacet myšobů. I když se snažil co nejvíc roztáhnout, připadal si na tom ohromném kanapi ztracený. Během řeči se dostali k Reginaldu Bullovi..

Icho Tolot zvažněl. „Rád bych věděl, co teď dělá. Vůbec bych rád věděl, co dělá Země. Obávám se, že Rhodanovo zmizení mělo negativní dopad. Ale našim předkům se před deseti tisíci lety podařilo dostat z této galaxie do Magellanova mračna, takže nám se to podaří taky. Domnívám se, že jsi chtěl se mnou mluvit i o tom.“

„To je pravda,“ přikývl Gucky. „Vidíš nějakou možnost?“

„V této chvíli ne, ale naše postavení rozhodně není beznadějně. Řekl jsem, že mým předkům se to povedlo. Technické možnosti tedy existují. Mezi těmito technickými prostředky a jejich použitím stojí Budovatelé centra. Agen Trumb je ochotný zprostředkovat kontakt mezi nimi a námi. Abych byl úplně upřímný, já mu nevěřím. Mám pocit, že na kamaráda si hraje jen z obavy, aby se Rhodan opravdu nespojil s Bestiemi. Jsem přesvědčený, že jedná z pověření Budovatelů centra. A stejně tak jsem přesvědčený o tom, že jejich pomocné sbory, Dumfriové, nás při první příležitosti zničí. Musíme se mít na pozoru. Musíme si počkat na příležitost, která nám dá do ruky víc trumfů. Pak budeme třeba moci přinutit Budovatele centra, aby nám dali k dispozici paratronový konvertor. CREST IV bychom museli nechat tady. Na naší malé lodi by bylo poněkud těsno, ale nouzově by to muselo jít.“

„To jsou pěkné vyhlídky,“ poznamenal Gucky a protáhl se. „Tady by leželo padesát Pozemšťanů.“

Než mohl Icho Tolot cokoliv namítnout, zabzučela vysílačka. Na obrazovce se objevila tvář plukovníka Akrana.

„Strukturální testery zachytily neznámý signál. Vyhlášen nejvyšší stupeň bojové pohotovosti. Cucky se má okamžitě vrátit na CREST IV. Je to rozkaz Velkého administrátora.“

Gucky si vzdychl.

„Vždycky, když to začíná být docela hezké, přijde čára přes rozpočet.“ A o vteřinu později zmizel.

Materializoval se na můstku CRESTU IV a málem šlápl na nohu Atlanovi, který právě přecházel k lokátorům. Arkonidan ho beze slov a odstrčil.

„Přívětivé přivítání, jen co je pravda,“ zavrčel Gucky a když uviděl Rhodana, který seděl nad přístroji vedle plukovníka Akrana, ohlásil se:

„Tady jsem, šéfe. Icho Tolot by rád věděl, co se děje.“

Rhodan se k němu ani neotočil. „Posaď se a mlč.“

Gucky se posadil a mlčel, Neudělal to proto, že mu to Rhodan nařídil, ale proto, že se úžasem nezmohl na slovo.

Všechna měření strukturálních testerů byla zaznamenána. Vědci a technici studovali údaje. Výsledky byly vyhodnoceny a předány Rhodanovi.

Mezitím ohlásil i Tolot, že strukturální testery na jeho lodi zachytily energetický výboj. Rhodan věděl, že technické vybavení halutské lodi je o

poznání lepší a požádal Icho Tolota o rozmluvu.

Tato rozmluva se uskutečnila v Rhodanově kabině a účastnili se jí i Atlan a Roi Danton.

„Poté, co jsme porovnali údaje," začal Rhodan, „nám zbývá už jen konstatování, že Tolotova data jsou přesnější než naše. Byl zaměřen gigantický energetický výboj. Není možné určit, co znamená. Můžeme vyslovit pouze domněnky. Tím, že je převedeme na společného jmenovatele, přece jen něčeho dosáhneme. Pokud jde o místo zmíněného jevu, jsme zajedno s Haluťany: epicentrum exploze se nalézá ve velké vzdálenosti od jádra galaxie M-87. Nemůže se tedy jednat o detonace, ke kterým dochází uvnitř absolutní zničující centrální zóny Modrého světla. To je přinejmenším neobvyklé a vede to k zamyšlení. Dále lze s jistotou říci, že se energetická vlna rozšířila nadsvětelnou rychlostí po celé galaxii. Rád bych slyšel vaše názory na tuto událost."

O slovo se přihlásil Icho Tolot: „Předesílám, že naše vyhodnocení ještě není hotové. Asi za půl hodiny budeme mít výsledky z našeho počítače. Do té doby vás prosím, abyste se stali mými posluchači.

Jakákoliv přeměna hmoty v energii vyvolává energetický výboj. Jsem si jistý, že naměřené hodnoty souvisejí s explozí tohoto typu. Protože nevěřím, že by se v této galaxii ještě zabývali atomovými pokusy, tvrdím, že nějaké těleso bylo úmyslně zničeno jadernou explozí. Zbývá jediná otázka: Jaké těleso?"

Rhodan sebral ze stolu několik fólií. „Přečetl jsem si názory našich vědců. Podle nich má 5D tlaková vlna naprosto stejnou frekvenční modulaci, jakou jsme naměřili tehdy, když jsme se vynořili v jádru této galaxie. Bezpochyby existuje vztah mezi naší tehdejší rematerializací a dnešní explozí."

Roi Danton se opřel lokty o stůl a podepřel si bradu dlaněmi. „Samozřejmě se můžeme domnívat, že někdo někde zničil nějakou planetu. Ale to by bylo příliš jednoduché. Já osobně se přikláním k názoru, že sem dorazila a materializovala se loď z neznámé galaxie. Byla okamžitě zničena, nebo byl učiněn alespoň pokus \*o její zničení. Hmota byla přeměněna v energii, ale taky se nemuselo jednat o loď."

„Možná existují i jiné národy, které se zajímají o M-87," řekl Rhodan, ale na jeho tváři nebylo znát, co si skutečně myslí. „Před nedávným jsem byl ve vyhlídkové kupoli a na vlastní oči jsem viděl Mléčnou dráhu. Je to maličká, vybledlá skvrnka, jedna z mnoha set. Když si uvědomíme, že máme výhled jen do nepatrného sektoru univerza, můžeme odhadnout počet galaxií, které jsou z M-87 vidět, na deset až dvacet tisíc. Co tím chci říci: Pokud se jedná o vetřelce, který byl jistě zničen, není možné bez dalších informací určit, odkud přišel."

Atlan přikývl.

„Mnoho tisíc let jsem věřil, že Arkonidané jsou vysoce inteligentní a technicky vyspělý národ. Od té doby, co jsme v této galaxii, jsem musel svůj názor poopravit. Budovatelé centra, ať už je to kdokoli a vypadá jakkoliv, stojí nad Arkonidany. Jsou daleko vyspělejší než Pozemšťané a obávám se, že předčí všechny národy Mléčné dráhy. Už z tohoto důvodu bych usiloval o porozumění s nimi. V této chvíli se to snad zdá nemožné, ale nebyly vyčerpány všech

ny možnosti. Starosti mi dělá paramechanická tajná zbraň. Ve spojení s jejich nepopsatelnou nenávistí a stejně nepopsatelným strachem z Haluťanů mi dělá existence této zbraně starosti, protože víme, že Budovatelé centra znají naši galaxii. Pro ně vzdálenost není překážkou.“

Než mohl Rhodan cokoliv poznamenat, zabzučel interkom a ohlásil se plukovník Akran: „Hovor z halutské lodi. Fancan Teik má důležité informace.“

Icho Tolot se postavil před snímací kameru interkomu. „Řekněte mu, aby údaje okamžitě poslal a dejte je dopravit ,do kabiny Perryho Rhodana.“

Poté, co Icho Tolot přečetl nahlas vyhodnocení naměřených údajů, se na okamžik rozhostilo ticho. V hlavních bodech se výsledky shodovaly s výpočty CRESTU IV, ale v podrobnostech omezovaly předpokládané možnosti. , Perry Rhodan si okamžitě vybavil podivné okolnosti, které provázely překvapující rematerializaci CRESTU IV v této galaxii.

Tentokrát muselo jít o stejný jev. Měření prokázala, že vzdálenost mezi •tajemným energetickým výbojem a CRESTEM IV je více než padesát tisíc světelných let. V každém případě tedy v takové vzdálenosti od nebezpečného jádra v centru, že nemohlo jít o obvyklou zničující akci Budovatelů centra. Až potud se vyhodnocení Haluťanů i Pozemšťanů shodovala.

Icho Tolot se pokusil osvětlit rozdíly.

„Fancan Teik zadal výsledky měření pozitronice. Výsledek jednoznačně vypovídá, že do této galaxie pronikla neznámým způsobem cizí loď.“

Nemusela být zničena. Z energetického výboje lze soudit, že cizinci disponují odpovídající technikou, nebo vlastní nebezpečně se projevující chemií těla. Jinými slovy, že mají aktivovanou biologickou nadstavbu.“

„Co z toho vyvozujete?“ zeptal se Rhodan, přestože už tušil, na co Haluťan naráží.

„Označil jsem za aktivně biologické takové tělo, které se srovná s modrým světlem centra. Na vysokou technickou úroveň vetřelců odvozují z toho, že se jim podařilo dostat se do vzdálenosti padesát tisíc světelných let od centra. A to v nejkratším možném čase. Je docela dobře možné, že tito neznámí by nám mohli pomoci galaxii opustit. Podporu můžeme čekat spíš od naprostých cizinců než od Budovatelů centra. Není v zájmu vládců této

galaxie nechat nás odejít do Mléčné dráhy, kde jsme doma my, Haluťané. Oni stále nevěří, že s Bestiemi nemáme nic společného."

Výraz Rhodanova obličeje se náhle změnil. „Tolote, přivedl jste mě na myšlenku, kterou bych ještě před dvěma minutami považoval za fantastickou. Jako jsou Bestie příbuzné s vaším národem, jste stejným způsobem spřízněni s Dvojkondičními. Svědčí o tom už jen stavba vašeho těla. Vaši předkové před více než sedmdesáti tisíci lety opustili tuto galaxii a našli cestu k Magellanovu mračnu a dále do Mléčné dráhy. Během doby došlo k mutaci, jejímž výsledkem jsou Dvojkondiční. Pochybuji, že jeden jediný Haluťan sní o návštěvě pravlasti. Proč by to ale nemělo napadnout Dvojkondiční? Jsou jediní, komu umožňuje technická vyspělost postavit odpovídající plavidlo. Co si o tom myslíte?"

„Po teoretické stránce to zní logicky, ale není tomu tak. Technicky je možné, že by se Dvojkondiční dostali do M-87. Ale proč by to dělali? Mají dost práce v Magellanově mračnu a Mléčné dráze. Myšlenku, že rázová vlna vznikla přiletem lodí Dvojkondičních, považuji já osobně za fantastickou."

Pokud byl Rhodan zklamán, nedal to na sobě znát. „Šlo o teorii, Tolote. Nemůžeme vědět, co se v uplynulých týdnech a měsících odehrálo v Mléčné dráze. Co když Dvojkondiční konečně zjistili, že Pozemšťané se nedopustili Časových zločinů? Co když jsou našimi spojenci? Možná se rozhodli jít po stopách své minulosti."

„To je naprosto absurdní," odmítl kategoricky Icho Tolot.

Roi Danton se s prosbou o pomoc podíval na Allana, ale sám neřekl nic. Atlan prohlásil: „Považuji za bezúčelné přit se o teorie, které zůstanou teoriemi do té doby, než budou konfrontovány s praxí. Všechna čest vašim přístrojům, Icho Tolote, ale nám nepomohou. A pokud jde o tebe, Perry, bohužel musím dát za pravdu našemu příteli. Ani já si nemyslím, že by Dvojkondiční tak najednou přišli na myšlenku pomstít své předky. Stejně tak si nemyslím, že loď, která se materializovala v M-87, pochází právě z Mléčné dráhy. Proč by měla?"

Icho Toiot chtěl něco odpovědět, ale náhle se otevřely dveře. V chodbě stál Gucky, který si otevřel telekineticky, aby se nespustil alarm. Taky se mohl teleportovat, ale tentokrát se rozhodl přispět procházkou ke štíhlé línii. Po pravdě řečeno o ní už dávno nemohlo být řeči. Bully ho dokonce s pramalou dávkou úcty nazýval břicháčem.

Rhodan udeřil dlaní do stolu. „Kdo ti dovolil vstoupit do mé kabiny?" Po chvíli už klidněji dodal: „Děje se něco?"

Gucky vylezl na stůl. „Měl jsem dojem, jako by tu někdo promluvil," zapíštěl. „Musel to být nějaký neúživý tvor, protože jsem mu sotva rozuměl."

„Co vlastně chceš? Na vtipy nemáme čas," řekl netrpělivě Rhodan.

Guckyho zub okamžitě zmizel. Myšob se napřímil a zatvářil se vážně. „Trochu jsem poslouchal vaši debatu a musím říct, že byla zajímavá. Stavíte teorii. na teorii a nepřijdete na nejjednodušší řešení. Samozřejmě do této galaxie pronikla cizí loď. Samozřejmě pochází z naší galaxie. Pochopitelně to nejsou Dvojkondiční. Proč by měli být? Vždyť je to naprosto jasné." V kabině se rozhostilo zaražené ticho. Do něj se Rhodan zeptal: „Kdo tedy?"

Gucky udeřil ocasem o desku stolu, až to zadunělo.

„Málo věříš svým lidem, Perry. Myslíš si, že se smířili s tvým zmizením. Nevěříš, že by se mohli pokusit o záchrannou akci. Klidně mě můžeš považovat za blázna, ale já jsem pevně přesvědčený, že náš starý a poněkud obtloustlý kamarád Bully poslal záchrannou expedici. A to byla ta rána, kterou jsme slyšeli, myslím energetický výboj, zachycený našimi přístroji." „Tobě přeskočilo," prohlásil Roi Danton.

„Kdepak, vážený pane. Chcete se vsadit?"

Atlan zděšeně odmítl.

„S tebou se nikdo sázet nebude. Ale dovol mí otázku: Jak jsi přišel na to, že energetický výboj způsobili Pozemšťané?"

Gucky se otočil s velkolepým gestem. „Podceňujete odvahu Pozemšťanů. Podceňujete strategické umění a vynalézavost Bullyho, Allana D. Mercanta a Juliana Tifflora. Oni přece vědí, jak jsme zmizeli. Vědí, že příčinou je paratronová bublina. A experiment zopakovali, protože počítali s tím, že se vynoří na stejném místě jako my."

„V podstatě to není tak hloupý nápad," poznamenal Roi Danton. „Možná to opravdu jsou Pozemšťané." ,

„Vyloučeno!" řekl Atlan. „Při vši účtě k mým nejlepším přátelům, tohle bych do nich neřekl. Riziko je příliš velké."

„Malomyslná duše!" zvolal dramaticky Gucky a spráskl ruce. „Nepoznávám tě, nesmrtelný Arkonidane. Ale tobě vzdávám dík, Roi Dantone!"

Ani v následujících dvaceti hodinách nedošlo ke shodě. Mínění o tom, co způsobilo energetický výboj, se nadále rozcházela. Guckyho fantastický nápad, že se jedná o komando Pozemšťanů, zůstal nepřijat.

Pak došlo k příhodě, která se ukázala rozhodující v dalším běhu událostí. Inženýr ze základny Agen Trumb s dvaceti svítícími modrými kameny, se probudil z narkózy.

Bytost, podobná Halut'anům, stále žádala o další dávku, protože to byla jediná možnost, jak zabránit únosu prostřednictvím Absolutního pohybu. Protože Agen Trumb patrně přešel na stranu Pozemšťanů, stala se pro něj blízkost vlastního galaktického centra nanejvýš nebezpečnou. I to byl důvod, proč Rhodan chtěl odletět do okrajové zóny.

Plukovník Akran oznámil Rhodanovi, že Agen Trumb je při vědomí, odmítl další narkózu a žádá o rozhovor s vůdčí osobností Pozemšťanů.

Perry Rhodan upustil od oficiálního výslechu. Za Agenem Trumbem šel sám a zeptal se, jak se cítí. Inženýr ze základny se uklidnil po informaci, že se nalézají v okrajových oblastech galaxie.

Rhodan se více méně náhodou zmínil o zaměřeném energetickém výboji a reakce jeho více či méně dobrovolného hosta ho překvapila.

Agen Trumb mu oznámil, že výrony energie tohoto typu jsou v podstatě identické se zničením nevídaných návštěvníků. Pak požádal o naměřené hodnoty, aby si je mohl prostudovat.

Rhodan se vrátil na můstek se smíšenými pocity. Neklid v něm vyvolávalo Guckyho přesvědčení, že návštěvníci byli Pozemšťané a téměř jistota Agena Trumba, že byli zničeni.

V tomto rozpoložení jej zastihla další zpráva.

Centrála zaměřovačů hlásila obrovskou flotilu válcových lodí, která v rozptýlené formaci a při neustálých změnách kurzu míří k okraji M-87. Po vyhodnocení dosavadního kurzu se ukázalo, že flotila směřuje k cíli, který je od současné pozice CRESTUIV vzdálený třicet až čtyřicet světelných let. Změny kurzu mohly být zastíracím manévrem před eventuálním pronásledovatelem, stejně tak ovšem mohly být určeny pronásledovanému. Hlavní směr byl patrný jen z velké vzdálenosti.

Rhodan se okamžitě spojil s Icho Tolotem, který už byl zase na své lodi. Po krátkém rozmyšlení se rozhodli letět podél okraje galaxie o několik tisíc světelných let blíž k pravděpodobnému cíli flotily válcových lodí, a tam opět vyhledat úkryt u nějakého slunce. Po několika etapách lineárního letu se obě lodě dostaly k obřímú modrému slunci, vhodnému pro jejich účely. Tentokrát halutská loď i CRESTIV zůstaly spolu. Byly navedeny na oběžnou dráhu kolem hvězdy a plně se soustředily na lokalizaci a zaměřovači přístroje.

Formace válcových plavidel se ještě roztáhla. Některá dělila vzdálenost šedesáti světelných let, ale cíl měla všechna evidentně stejný.

Rhodan byl v neustálém spojení s halutskou lodí.

„Chtěl bych vás poprosit, Tolote, abyste se vydal na průzkumný let. Máte přesnější přístroje a lepší maskování. Dumfrioové musí mít pádný důvod k tak neobvyklému manévru.“

Icho Tolot souhlasil a jeho černá loď beze stopy opustila oběžnou dráhu slunce. Čas na palubě CRESTU IV jako by ani neplynul. Rhodan neopouštěl můstek. Požádal o radu Agena Trumba, ale odpovědi se nedočkal. Nebylo jisté, jestli Inženýr ze základny odpověď odmítá nebo ji skutečně nezná.

„Jisté je, že nás nehledají,“ prohlásil Atlan.

„S tím souhlasím," dal mu za pravdu Rhodan. „Domnívám se, že tato flotila má něco společného se zaměřeným výbojem. Co, to se můžeme jen domnívat. Až se vrátí Halut'ané, budeme vědět víc."

Hodiny plynuly.

Když se konečně černá loď vrátila, Icho Tolot se osobně dostavil na palubu CRESTU IV, aby podal hlášení.

„Naše domněnky byly potvrzeny. Flotila používá zastírací manévry, ale hlavní směr je skupina planetárních soustav na okraji této galaxie.

Pochopitelně jsme nemohli stanovit cíl přesněji. Dohromady jsme napočítali více než dvacet svazů, které navzdory nejružnějším manévřům určitě patří k sobě a mají jednotné velení. Jejich cíl je vzdálen asi třicet tisíc světelných let."

Rhodan se zeptal: „Myslíte si, že toto soustředění flotily má souvislost se zaměřeným energetickým výbojem?"

„Souvislost je jistá, Perry Rhodane. Vesmírná loď, která nepochází z této galaxie, se vynořila v centru a byla odtud vypuzena paramechanickou zbraní. Nemyslím, že byla zničena, protože jinak by nebyla odstartována tak rozsáhlá

akce. Z toho plyne, že opět budeme muset změnit stanoviště, abychom mohli sledovat vývoj událostí. Jistě i tam najdeme hvězdu, u které se skryjeme před lokalizací."

Ačkoliv byl Rhodan v duchu rozhodnutý, svolal svoje důvěrníky a informoval je o Tolotově návrhu.

Roi Danton poklepal Guckyho po rameni a řekl:

„Myslím, že nemáme jinou možnost. Stejně tak si myslím, že Gucky má pravdu. Bully, Mercant a Tifflor vědí, co se stalo, když jsme byli odmrštěni do této galaxie. Stačilo jim jen experiment zopakovat

Jsem stejného názoru jako Gucky. Cizí loď pochází z Mléčné dráhy.

Musíme na to zareagovat."

Než mohl Rhodan odpovědět, Atlan vstal a řekl: „Měl jsem dost času na promyšlení všech eventualit. Souhlasím s míněním Guckyho a Roie Dantona. Možná vám bude divné, že jsem změnil názor, ale vysvětlování by bylo jen ztrátou času. Prostě jsem o tom přemýšlel. Guckyho domněnka má logiku."

„Respektuji tvůj názor," řekl Rhodan, „i tvůj, Roi. Uznávám, že první na to přišel Gucky. Ale nemohu se s tím smířit, protože jde o příliš jednoduché řešení. V hloubi duše ovšem doufám, že máte pravdu..."

„Uvázli jsme tady/" prohlásil John Marshall, „a jsme nuceni chytat se i stébła. Jestli je pravdivá teorie s Pozemšťany, podle mého názoru nehraje roli. Musíme vědět, co se tu odehrává. Musíme se pokusit promluvit s návštěvníky, kteří jsou bezesporu nepřátelé Budovatelů centra. Dokázali

překonat obrovskou vzdálenost a mohli by nám pomoci. Už to je podle mého názoru důvod, abychom se s nimi spojili."

Rhodan přikývl.

„Souhlasím. Přiblížíme se k předpokládanému cíli flotily Dumfriů a po zhodnocení situace se rozhodneme, co dál."

3.

Strukturální testery, zaměřovače a lokátory prozradily, že v okruhu sta světelných let se nezdržuje žádná loď. CREST IV a kulové plavidlo Haluťanů se vydaly na cestu. Za pomoci poloprostorového stopaře byla obě plavidla ve spojení i během letu nadsvětelnou rychlostí a v lineárním prostoru.

Během první etapy lineárního letu obě lodi urazily čtyři tisíce světelných let. Když se vynořily a provedly měření, konstatovaly, že se nalézají v prostoru relativně chudém na hvězdy. Nejbližší slunce bylo vzdálené pět světelných let.

Po krátké přestávce nastoupila druhá etapa letu. Tentokrát urazili jen dva tisíce světelných let.

Po čtyřech etapách promluvily zaměřovače. Svaz o síle dvou set jednotek změnil ve dvou hodinách letu několikrát kurz. Přitom bylo jisté, že se Dumfriové blíží k místu, které souhlasně vypočítali Rhodan i Tolot.

Obě lodě opět přešly do lineárního prostoru a tentokrát urazily delší cestu. Když se pak vynořily v einsteinovském univerzu, hypervysílačka pracovala neobvykle silně. Zaměřovači hlásili několik svazů válcových lodí, které směřovaly k okraji galaxie.

Translátory fungovaly bezvadně. Dokud Dumfriové vysílali ve svém jazyku, nebyl problém odposlouchávat jejich hovory, nyní ale bylo dorozumívání zakódované.

Rhodan se rozhodl požádat o pomoc Agena Trumba.

Inženýr ze základny se objevil v radiocentrále. Vypadal jako malý, křehký Haluťan. Měl dvě silné nohy, dvě o něco kratší paže běhavky a dvě další paže činivky. Vysoký byl přesně dva metry. Hlava měla polokulový tvar s průměrem padesát centimetrů. Mezi oběma spánky byly čtyři oči. Jeho kůže nebyla černá, ale bílá jako sníh s nepravidelnými žlutými skvrnami v oblasti břicha. Na prsou měl dvacet modře svítících kamenů.

Rhodan přivítal svého hosta. Vzhledem k tomu, že se díky hypnoškolení naučil centrální idiom, nečinilo mu dorozumění žádné potíže.

„Pohybujeme se v blízkosti flotily a já bych vás rád poprosil, zda byste mi mohl přeložit zachycené zprávy, nebo lépe řečeno je dešifrovat."

„Dešifrovat je lepší termín. Jde o přísně tajný kód Dumfrijské flotily.

Pochopitelně ho znám. Bylo by zdlouhavé převádět detailně celý text, v krátkosti vám řeknu obsah: Flotila něco hledá. Má to souvislost se dvěma

cizími loděmi, které pronikly do galaxie. Jedna je obrovská, druhá relativně malá. Jedna má na palubě objekt používaný jako vysílač směrového nebo polohovacího paprsku. Mezitím stále přicházejí hlášení, kterými se určují kurzy jednotlivých svazů flotily."

Rhodan s největší zdvořilostí poděkoval a připojil otázku: „Není možné určit, o jaký objekt se jedná? Neříkají znakové kódy něco bližšího?"

„Bohužel ne. Myslím, že sami Dumfriové to nevědí. V každém případě se jedná o objekt, který vysílá impulzy zachycené přístroji na lodích Dumfriů. Jde o impulzy pohybující se nadsvětelnou rychlostí bez časové prodlevy časoprostorovým kontinuem, které jsou přijímány všude ve stejném okamžiku."

Rhodan ještě jednou poděkoval a šel do centrály zaměřovačů. Dověděl se, že flotila se shromažďuje v jistém sektoru okrajové zóny. Nemohlo jít o konečný cíl, protože v blízkosti nebyla žádná planetární soustava.

CREST IV opět přešla do lineárního prostoru.

Když se loď vynořila v normálním prostoru, muži na velitelském můstku zadrželi dech.

Rádiové vlny přenášely skupiny znaků nesrozumitelných pro Pozemšťany. Zaměřovači hlásili spoustu údajů. Podle odrazů na echolokátoru bylo možné určit, že v prostoru je sedm tisíc tři sta padesát válcových plavidel.

CREST IV a loď Halut'anů se opatrně pohybovaly za flotilou. Ochranu jim poskytovalo několik sluncí bez planet.

„Je jasné, Perry, že tu nejsou kvůli nám," řekl Atlan. „Hledají něco, co má na palubě silný vysílač nebo přinejmenším spojovací stanici. To my nejsme, jinak by nás už dávno lokalizovali. Přesto bychom se neměli pouštět blíž. Dumfriové disponují výbornými zaměřovači."

Z centrály lokalizace přišlo hlášení: „Byl zachycen další akustický odraz. Jde o osamocenou loď. Patrně tu hledanou."

„Pokuste se ji projektovat na monitor."

Když Rhodan vydával tento rozkaz, hlas se mu nepatrně zachvěl. Atlan, který se na něj nenápadně ze strany podíval, věděl, proč. I Rhodan v hloubi duše věřil, že vetřelci jsou lidé.

Když se loď objevila na obrazovce, bylo jasné, že se v žádném případě ne může jednat o plavidlo pozemského původu. Šlo o černý objekt válcového tvaru dlouhý tři sta metrů.

Rhodan jednal.

„Atlane, postarej se, aby okamžitě odstartovaly dvě stíhačky typu moskyt. V jedné poletí Gucky, v druhé Ras Čubaj. Ať zjistí, kdo je v té neznámé lodi. Pokud by byly stíhačky přes veškeré maskování objeveny, ať se vrátí oklikami."

CREST IV zůstala v zákrytu nazelenale svítícího slunce a v její bezprostřední blízkosti se držela malá loď Haluťanů.

Během příprav ke startu stíhaček se válcová loď ještě přiblížila aniž změnila kurz.

Kvůli přísnému zákazu rádiového vysílání mělo být Guckyho spojení se stíhačkou po teleportaci pouze jednostranné. Myšob bude moci odečítat myšlenky pilotů, čímž bude informován o jejich pozici.

V nekonečnosti vesmírného prostoru byly obě stíhačky jen zrnky prachu, která mohla být jen stěží lokalizována. Ostatně lodě Dumfriů měly jiné starosti. Černá válcová loď byla napadena, houževnatě se bránila, ale přesila byla příliš velká. Její zničení bylo více než jisté.

Gucky teleportoval do druhé stíhačky, ve které seděl Ras Čubaj. Přistál na jeho klíně.

„Promiňte, Rasi, ale neměl jsem jinou možnost. Jestli chceme zjistit, kdo je ve válcové lodi, musíme si pospíšet. V každém okamžiku může být zničena. Teleportujeme společně?“

„Dva toho zmůžeme víc. Ale co když někoho zachráníme?“

„Na to jsem myslel. Pilot mé stíhačky otevřel kabinu. Případné zachráněné dopravíme ke mně a vrátíme se sem.“

Válcová loď se rozkývala. Ochranný štít byl proražen na několika místech. Gucky a Ras Čubaj se soustředili na vnitřek lodě, odsouzené k zániku, a teleportovali.

V šeru nouzového osvětlení rozeznali několik bytostí. Vypadaly jako Haluťané, ale čtyři metry vysocí a dva metry širocí. Zdálo se, že byly smířeny s osudem, protože nijak nereagovaly na objevení se cizích bytostí. Loď se zachvěla. Příští otřes už patrně nevydrží.

„Popadneme hned toho prvního,“ řekl Gucky a tentokrát použil telekom.

„Honem!“

Oba skočili naráz k obrovi, popadli ho za běhavky a než se mohl vzpamatovat, byli ve stíhačce. Pilot se lekl tak, že pustil řízení. Pak už ale zareagoval profesionálně. Jen Gucky s Čubajem zmizeli ve druhé stíhačce, zaklapl střechu. Zachráněný byl naštěstí ochromený strachem a v malé kabině se stejně nemohl hýbat. Pozemský pilot, mladý poručík, dlouho nepřemýšlel a vrátil se.

Když se obrátil i pilot druhé stíhačky, za nimi vyvstalo umělé slunce, které rychle bledlo.

Při dodržení všech bezpečnostních opatření byla jediná zachráněná Bestie přijata na palubě CRESTU IV a okamžitě vyslechnuta Rhodanem. John Marshall a Gucky současně odečítali myšlenky, čímž se ujišťovali, že bytost mluví pravdu.

Nyní se konečně dověděli, co se stalo.

Zachráněný se jmenoval Argtz a měl za úkol odvést pozornost Dumfriů od lodi, která přilétla z jiné galaxie. Loď byla na cestě k soustavě Molak, domovskému světu Bestií. Tato planeta tedy nebyla produktem fantazie, ale skutečností.

Bestie už po desítky tisíc let rozvíjely cestování vesmírem, ale nikdy se neodvažovaly objevit v centru. Věděly, že by byly okamžitě vyhlazeny svými úhlavními nepřáteli. Vyhledaly si tedy soustavu s neobydlenými planetami. Bylo jen logické, že tuto soustavu našly na okraji galaxie M-87, a to v sektoru okrajové zóny, odkud unikly před časem, který nelze stanovit, tak zvaní „První“, tedy předkové Bestií. Pokud jde o zmíněné „První“, bezpochyby se jednalo o předky Haluťanů, kteří dnes žijí v Mléčné dráze a ke kterým patří Icho Tolot a Fancan Teik.

Cílem flotily Dumfriů byla tedy soustava Molak.

Další Rhodanova otázka se týkala cizích vetřelců. Ke svému údivu obdržel vyčerpávající odpověď.

Ukázalo se, že Gucky měl pravdu. Vetřelci pocházeli z Mléčné dráhy.

Jednalo se o černou kulovou loď, pilotovanou dvěma bytostmi, které vypadají jako Bestie, ale jsou mnohem menší. Rhodanovi bylo okamžitě jasné, že se musí jednat o Haluťany. Odpovídaly tomu i parametry lodi. Zachráněný dále tvrdil, že na palubě se nalézají Čtyři bytosti, jejichž popis by se hodil na Pozemšťany a jedna bytost, která je velmi podobná Bestiím i velikostí. Rhodan nemohl vědět, že se jedná o speciálního robota paladina, řízeného siganským mutantem Karlem Definem.

Argtz dále uvedl, že se v galaxii vynořily dvě cizí lodi. Druhá je prý obří kostka o délce hrany tři kilometry.

Rhodan si okamžitě vzpomněl na Posbie, ale pak myšlenku opět zavrhl.

Proč by záchrana přicházela právě v lodi Posbiů?

Nyní se Rhodan dověděl i to, proč Bestie které si říkaly Mooghové se tak starají o osud Pozemšťanů. Při prvním setkání je Mooghové pokládali za loď bájněho Perryho Rhodana, o jehož boji proti Dumfriům a Budovatelům centra byli informováni odposloucháváním rádiových hovorů. Protože i Mooghové

jsou nepřáteli vládců galaxie M-87, doufali, že v Rhodanovi naleznou spojence. Nyní ale zjistili, že se nejedná o Rhodana, ale o příslušníky stejného národa, kteří právě přišli ze stejné galaxie, ze které pochází Rhodan.

Argtz osobně měl ale všechny důvody k radosti. Jemu se podařilo tohoto Perryho Rhodana najít. Podle jeho mínění by stačilo spojení mezi ním a Mooghy, aby byli Dumfrieové poraženi a Budovatelé centra zbaveni moci. Při myšlence na toto spojení, které mimochodem jednou použil jako zastírací manévry, aniž by tušil, že by k němu mohl mít jen krok, nebylo

Rhodanovi nijak dobře. Pokud se všichni Mooghové chovají jako tento Argtz, mohou nastat nepříjemnosti. Jen objevení obou Halut'anů zabránil o Argtzovi převzít velení nad CRESTEM IV. Počínal si divoce a pánovitě, vedl drsné řeči a vůbec se choval tak, jako by galaxie M-87 patřila jemu a ne těm druhým.

Konečně to přišlo hloupé i Guckymu a t'ukl obra ukazováčkem do nohy. Pochopitelně si pomohl telekinezí a Argtz byl víc než překvapený, když ztratil rovnováhu a upadl na znak.

„Nesmíte nás podceňovat," poradil mu Rhodan.

Od této chvíle byl rozhovor smysluplnější,

Přerušen byl až ve chvíli, kdy Agen Trumb ve své kabině, vzdálené více než sto metrů, zneklidněl. Mooghovo buněčné vyzařování se k němu dostalo navzdory veškeré izolaci. Agen Trumb se roztrásl hrůzou. Pochopil, že na palubě se musí nalézat Bestie. Plukovník Akran informoval Rhodana, který se postaral, aby Inženýr ze základny byl izolován speciálním ochranným štítem.

Přestože byl zachráněný Moogh Rhodanovi nesympatický, byl mu vděčný za zprávu, že se Pozemšťanům podařilo překonat vzdálenost třiceti milionů světelných let. Nevěděl, kdo ti čtyři jsou, ale to nehrálo roli. Doufal jen, že se s nimi brzy setká.

„Argtzi, dejte mi souřadnice soustavy Molak. Okamžitě vás tam dopravíme."

Ačkoliv to Rhodan neočekával, Argtz ani na okamžik nezaváhal a prozradil pozici bledě žlutého slunce.

Pak Rhodan doprovodil Moogha do kabiny a pověřil Guckyho, aby ho nepřetržitě hlídal a případně mu zabránil opustit kabinu. Argtz se v žádném případě nesměl setkat s Agenem Trumbem.

4.

Na okraji kulové galaxie M-87, ve vzdálenosti přibližně sto tisíc světelných let od centra, se nalézalo bledě žluté slunce Molak. Kolem něj obíhaly tři planety a ta nejbližší ke slunci byla obydlená. Měla průměr patnáct tisíc šest set třicet

šest kilometrů a teplota na povrchu dosahovala přes sto stupňů Celsia. Při pohledu z vesmíru nic nenasvědčovalo tornu, že na planetě je život.

Navzdory své velikosti neměla žádnou atmosféru a jestliže tu dříve byla moře, nyní tu po nich nezbyly ani stopy.

Namáhavou prací, která si vyžádala tisíce let, se Mooghům podařilo vybudovat gigantický podzemní labyrint, ve kterém žili a pracovali. Planetu pojmenovali SEL24. Při svých necivilizovaných způsobech si Mooghové nepočínali příliš diplomaticky, když navázali kontakt s pozemským

komandem, kterému se podařilo proniknout do M-87. Když zjistili, že se nejedná o pověstného Perryho Rhodana, kterého chtěli získat jako spojence proti Budovatelům centra, jejich chování ještě zhrublo. Camaron Olek s Rakalem Woolverem, Haluťany a Harlem Definem dal přednost útěku. Na oběžné dráze vnější planety se setkali se zbylými Pozemšťany, kteří se zúčastnili nasazení. Tronar Woolver a doktor Armond Bysiphere čekali v transportéru BOX-13111. Tento transportér dali Pozemšťanům k dispozici Posbiové. Jednalo se o obrovskou loď krychlového tvaru s délkou hrany tři tisíce metrů. Obsahovala všechno, co může potřebovat k životu asi pět tisíc Pozemšťanů.

Fragmentální loď i černé kulové plavidlo Haluťanů se pohybovaly po oběžné dráze kolem slunce Molak. Harl Defin, jehož robota Mooghové považovali za obzvlášť urostlého Haluťana, se ještě jednou spojil s Bestiemi a dal jim na vědomí, že základem eventálních příštích jednání musí být lepší chování. Mooghové se stáhli a už několik hodin panoval klid. Pozemšťanům bylo jasné, že jen Mooghové jim mohou pomoci najít Perryho Rhodana v tak obrovské galaxii. To byl jediný důvod, proč dosud neodléti.

Haluťan Pinar Alto zůstal ve své lodi, zatímco Hisso Rillos se dostavil do fragmentální lodi, aby si se čtyřmi Pozemšťany a Harlem Definem promluvil o situaci.

„Dobrovolně nám Mooghové nic neřeknou, i kdyby o Rhodanovi věděli,“ prohlásil Haluťan. „Skutečně jsou velmi necivilizovaní a násilníci. Pro jednání s nimi potřebujeme nátlakový prostředek. A myslím, že ho brzy budeme mít. Proto navrhuji, abychom tu zůstali.“

Camaron Olek se na něj ostře podíval.

„Co myslíte tím nátlakovým prostředkem? Něco konkrétního?“

„Ovšem. Víte přece, že máme v lodi výborné přístroje. Naše zaměřovače zachytily impulzy. Pinar Alto je ještě vyhodnocuje, ale už teď se domníváme, že se blíží obrovská flotila. Nikoliv přímo, ale roztráštěná v malých svazech, letících v různých kurzech,“

„Domníváte se, že to jsou Dumfriové?“

„Samozřejmě. Mooghové se tady skrývali celá tisíciletí. Nyní budou konfrontováni se skutečností, že je Dumfriové odhalí a zničí. Sice by si to zasloužili, ale já jim to nepřěji. Jedno je však jisté: Nehnu prstem, abych tomu zabránil.“

Nikdo neodpověděl. Mooghové byli předci Haluťanů. Byli druhově příbuzní, ale dělilo je sedmdesát tisíc let rozdílného vývoje a vzdálenost více než třiceti milionů světelných let.

„Pokud je to pravda,“ řekl Tronar Woolver, „pak by bylo možné, že i Rhodan zaznamenal takové soustředění vojska. I CREST IV má dobré

přístroje, a jak Perry Rhodana znám, bude chtít vědět, co se děje." „Jinými slovy," řekl Camaron Olek, „zůstaneme tady. Počkáme a uvidíme." Přesné údaje, které poskytl Argtz, umožnily Rhodanovi dosáhnout soustavy Molak rychleji než se to mohlo podařit stále ještě hledajícím Dumfriům. CRESTU IV a halutské lodi se podařilo nepozorovaně předhonit nepřátelskou flotilu. Rhodan se chtěl spojit s Pozemšťany dřív, než Dumfrieové dorazí k soustavě Molak a patrně ji zničí. Argtzovi nic nesliboval.

Galakiopsychologové potvrdili, že Moogh je bezohledná bytost s násilnickými sklony, která dbá jen o svůj prospěch. Když se Rhodan zeptal Icho Tolota a FancanaTeika, jestli existuje něco, co by je s Argtzem spojovalo, Haľuťané odpověděli záporně. Dumfrie, kteří nyní byli vojáci Inženýrů ze základny a Budovatelů centra, bylo možné klasifikovat jako inteligentní a civilizovaný národ s jistou kulturou. Mooghy ne. To byly jen napůl civilizované Bestie, které po tisíciletí připravují válku proti Budovatelům centra. A kdyby to mělo pro ně smysl, zničili by i Rhodana.

Na obrazovkách se objevilo žluté slunce Molak. Ve stejném okamžiku zachytil Icho Tolot silné impulzy.

Společenská místnost na posbijské lodi byla zařizená s veškerým možným pohodlím. Protože fragmentální loď byla dálkově ovládána řídicím mozkiem z halutského plavidla, nemuseli se čtyři Pozemšťané starat vůbec o nic.

Tronar a Rakal Woolverové leželi nataženi na širokých lehátkách. Camaron Olek a doktor Bysiphre seděli v pohodlných křeslech a povídali si.

„Nezdá se vám, doktore By, že to je moc podivná náhoda? Dumfrieové celá tisíciletí hledají planetu Mooghů a najdou ji zrovna teď? Abych řekl pravdu mně to nepřipadá jako náhoda."

Doktor Bysiphre ležel se zavřenýma

očima. Chvilí přemýšlel, a pak odpověděl: „Musím se přiznat ani já to nepovažuji za náhodu. Od okamžiku, kdy vím o flotile Dumfriů, jsem přesvědčený, že hledá nás. Nevím, jak to dělají, že nás mohou lokalizovat i v lineárním prostoru. Podle mých informací nedisponují žádným přístrojem podobným našemu poloprostorovému stopaři Ty neustále změny kurzu mohou být zastírací manévry, ale lze z nich vyvodit i to, že nás občas ztratí z přístrojů. Ale směr sledují správně. Je jen otázkou Času, kdy jejich předvoj dorazí do soustavy Molak. Proč tady vůbec zůstáváme?"

„Víte to stejně dobře jako já. Jen Mooghové vědí, kde je Rhodan. Říkají, že ho hledají, ale já jsem přesvědčený, že místo jeho pobytu znají. Jen hrozba útokem Dumfriů je může donutit, aby nás k němu dovedli."

Do místnosti vstoupil robot z radiocentrály.

„Hlášení od Haluťanů, pane!" Olek se zeptal: „Jeho znění?" Hlasem bez

jakéhokoliv citového zabarvení robot přednesl: „Obdržel jsem rozkaz sdělit vám slova PinaraAlto: Právě jsme navázali spojení s lodí Icho Tolota. V její blízkosti se nalézá CREST IV s Rhodanem na palubě. Jste žádáni, abyste se v pomocné lodi dostavili na palubu CRESTU IV.“

Robot nevyčkal dovolení, otočil se a opustil místnost.

Doktoru Bysipherovi poklesla Čelist. Zíral na zavřené dveře, jako by jimi prošel duch. Nebyl schopen pohybu.

Cameron Olek na tom nebyl o nic lépe. Byl velitelem podniku, jehož vyhlídky na úspěch se od začátku pohybovaly kolem nuly. V tomto okamžiku nebyl schopen pochopit, že dosáhl cíle.

Jediným zvukem v místnosti bylo slabé chrápání Tronara Woolvera. Náhle utichlo. Mutant otevřel oči a polekaně se rozhlédl.

„Co se stalo? Všichni jste tak zticha!“

Olek odpověděl: „Našli jsme Rhodana.“

Tronar se zase natáhl. „To je fajn," prohlásil, ale najednou prudce vyskočil.

„Co jste to řekl?“

Reakce Tronara Woolvera zapůsobila jako tajemné heslo. Doktor Bysiphere konečně zavřel ústa a pravil: „Pokud si vzpomínám, jsme zde kvůli tomu.

Nevidím důvod k jakémukoliv vzrušení.“ Podíval se na Camarona Oleka a začal se smát.

Olek se držel opěradla aby nespádl.

„Já jsem úplně klidný. Jak jste na tom vy?“ Vstal a přejel si rukou přes čelo.

„Co to ten robot říkal? Že nás Rhodan očekává? Na co ještě čekáme?

Musíme okamžitě informovat Harla Defina pokud ovšem ten hovor nešel přes siganské přístroje.“ Pak mu došlo, že ještě náležitě neprojevil radost a se smíchem bouchl doktora Bysiphera pěstí. „Dok

tore, podařilo se to! Skutečně se nám to podařilo!“

Vědec ustoupil o krok a prohlásil: „Jak už jsem řekl, hlavně zachovejme klid.“

Cestou potkali paladina, který už kráčel do hangáru. Netrvalo to ani pět minut a pomocná loď byla připravená ke startu. Když byli katapultováni, uviděli CREST IV.

Gigantická kulová loď byla vzdálena necelých deset kilometrů a těsně za ní se držely obě černé halutské lodě.

Ruce Camarona Oleka už byly zase úplně klidné, když pilotovaly malou pomocnou loď do otevřených vrat hangáru.

Když čtyři muži a paladin vystoupili, byli bouřlivě přivítáni osazenstvem hangáru. Podplukovník Olek byl navzdory vysoké hodnotě téměř rozmáčkán. Bysiphere se projevům sympatií bránil odmítavým výrazem v obličeji, ale slzy dojetí nedokázal zakrýt. Bratři Woolverové se nechali objímat a na všechny strany rozdávali dobře míněné šťouchance do žeber.

Příčka hangáru se rozjela a mezi jejími křídly se objevil plukovník Akran. Podal příchozím kromě paladina ruku a doprovodil je k Rhodanovi. Perry Rhodan je očekával v doprovodu Atlana, Roie Dantona, mutantů a velících důstojníků. Když Olek a jeho společníci vstoupili do důstojnické jídelny, ztratil Rhodan svůj dosavadní klid. Vyšel podplukovníkovi vstříc a uchopil ho za obě ruce. Beze slova je sevřel a stejným způsobem pozdravil doktora Bysiphera. Dvojčata poplálal po ramenou. Od Haluťanů se dověděl, kdo je to paladin. Zatím se spokojil s úctyhodnou poklonou, která patřila Harlu Definovi a jeho Sigancům.

„Ani nedokážu vyslovit, jak jsem rád, že jsme se našli. Dokázali jste nemožné. Děkuji vám.“

Na okamžik to vypadalo, že Camarona Oleka obejmě, ale spokojil se se stiskem ruky,

„Konali jsme jen svou povinnost, pane,“ prohlásil Olek skromně. „Neudělali jsme nic víc. A jsme stejně rádi jako vy, že se experiment podařil.“

Pak přišly stisky rukou a díky od ostatních přítomných. Gucky chodil kolem a opakoval: „Já to věděl od začátku!“

Když se konečně usadili, Rhodan se dověděl, jak se Pozemšťanům podařilo zopakovat nedobrovolný skok CRESTU IV a proniknout do galaxie M-87.

Vyprávěli mu, jak k tomu došlo a že za úspěch vděčí především Dvojkondičnímu Tro Khonovi. Tím byl vyřešen problém, jak došlo k obrovskému energetickému výboji, který naměřili.

Hádanka byla vyřešena. Zbývala jediná otázka: Je možné opustit tuto galaxii a vrátit se do Mléčné dráhy?

Důležité porady se zúčastnil i Agen Trumb. Rakal Woolver informoval o zážitcích z planety Mooghů. Na závěr řekl, že dvě zbývající planety vypadají neobydlené, ale že neustále narážel na důkazy, že na třetí planetě jsou tajné podzemní dílny. Rakal radil dát si pozor na tuto informaci.

„Pokud se nemýlím, na to je pozdě,“ řekl Rhodan. „Dumfriové planetární soustavu najdou a jsem přesvědčený, že ji zničí. Mooghové se nemohou účinně bránit. K tomu by potřebovali dalších tisíc let. Pro nás by bylo nejlepší řešení co nejrychleji zmizet. Agen Trumb nám pomůže navázat kontakt s Budovateli centra. Nyní už věří, že naším jediným přáním je opustit tuto galaxii a vrátit se do své. Taký už chápe, že Haluťané nemají s Mooghy nic společného a že se jich nemusí obávat. Je to tak, Agene Trumbe?“

Inženýr ze základny, který pozorně poslouchal, odpověděl: „Přesvědčila mě skutečnost, že si nepřejete uzavřít spojení s Mooghy. Dovedu vás k Budovatelům centra. Ale nejdřív bych rád viděl na vlastní oči zánik této planetární soustavy. Nevím, jak jste ji našli a nechápu, jak je možné, zeji právě nyní našli Dumfriové. Hledáme ji tisíce let.“

Moogh Argtz byl zatím izolován v odstíněné kabině. Šlo o nezbytné opatření, které mělo chránit Agena Trumba před buněčnými impulzy Bestie. Rhodan sám nevěděl, co si s tímto věznem počne.

Ještě během porady na CRESTU IV

Gucky se teleportoval do druhé halutské lodi. Bylo to možná paradoxní, ale maličký myšob si velmi dobře rozuměl s obřími Halut'any. Snad to byla právě velká odlišnost od Pozemšťanů, která byla zdrojem pocitu sounáležitosti mezi těmito zvláštními bytostmi. Během návštěvy Gucky objevil Tro Khonovu intervalovou zbraň. Protože šlo o novou zbraň, domníval se, že by mohla zajímat Rhodana.

Pak teleportoval zpátky na CREST IV.

V tom okamžiku to začalo. Všechny přístroje na palubě lodi zachytily oscilační impulzy, které tu nikdy nebyly registrovány. Gucky položil zbraň na stůl a Rhodan si ji se zájmem prohlížel. Nikdo ještě netušil, že impulzy pocházejí z této zbraně. A nikdo si taky nevšiml náhlého zájmu Inženýra ze základny, který až doposud seděl klidně na svém místě. Agen Trumb právě pochopil, proč flotila Dumfriů našla planetární soustavu Bestií. On jediný totiž věděl, že intervalová zbraň je současně určitým druhem vysílače polohovacího impulsu, který jako spojovací stanice reaguje na pátrací impulzy Dumfriů. Dokud bude tato zbraň na palubě, nemůže uniknout zaměřovacím přístrojům Dumfriů, i kdyby byla vzdálená desítky tisíc světelných let.

Roi Danton se zvedl a uchopil zbraň.

„Podle dostupných informací se Argtz bojí jen paladina a Tro Khona. Domnívám se, že jen díky této zbraní. Nyní tuto zbraň máme. Ukážu mu ji, aby měl před námi větší respekt.“

Na okamžik to vypadalo, jako by Agen Trumb chtěl něco říci. Pak se ale opět svezl do židle. Nikdo si toho nevšiml.

Rhodan řekl: „Možná máš pravdu, Roi. Ale buď opatrný. Vezmi si sebou paladina.“

Major Harl Defin, který po celou dobu seděl uprostřed stolu, okamžitě vyskočil, postavil se před Rhodana a salutoval: „Můžete se na mě spolehnout, pane. Ostatně mě velmi těší, že se vám robot líbí. Jestliže se nikdo nemůže postavit té Bestii, paladin to zvládne.“

O pět minut později Roi Danton otevřel dveře místnosti, ve které čekal Argtz. Za ním stál paladin s odjištěným impulzním dělem.

Argtz dřepěl v koutě a tupě zíral před sebe. Když uviděl Dantona, pomalu se zvedl. Pak si všiml intervalové zbraně. S výkřikem se vrhl na překvapeného Dantona.

„Zrádče! Ted' chápu všechno! Vy jste sem přilákali Dumfrie!“

Roi Danton uhnul a paladin postoupil o krok. Jediným pohybem Argtze

odstrčil, ten ale nebyl k zadržení. Zuřil tak, že se mu dokonce podařilo dostat se do chodby CRESTU IV. Harl Defin zareagoval tak rychle, jak bylo jeho zvykem. Jediný výstřel Argitze usmrtil. Roi Danton se vrátil do konferenční

místnosti a položil intervalovou zbraň na stůl. Teprve když se ho Rhodan zeptal podruhé, co se stalo, odpověděl: „Argtz je mrtvý. Paladin ho musel zabít, protože unikl z cely. Jako by při pohledu na Tro Khonovu zbraň přišel o rozum. Řekl, že jsme zrádci. Jen kvůli téhle věci," a ukázal na zbraň.

„Nerozumím tomu." Ještě než mohl kdokoliv promluvit, Gucky vylezl přes Marshallův klín na stůl. Založil ruce v bok a zatvářil se důležitě.

„Pánové, myslím, že mohu zodpovědět tuto otázku. Před několika minutami byl Inženýr ze základny tak neopatrný, že na několik okamžiků uvolnil zablokování svého myšlení. Dověděl jsem se něco zvláštního. Agen Trumb má totiž radost z existence zbraně Dvojkondičních. Projevil stejně velkou radost jako Moogh zděšení. A měl pro to dobrý důvod. Energetický zdroj intervalové zbraně je typický vysílač polohovacího signálu, který Dumfrioové zachytili. To je taky důvod, proč objevili planetární soustavu, kterou hledali tisíce let."

Rhodan se tázavě zadíval na Agena Trumba.

Inženýr ze základny se, konečně odhodlal promluvit.

„Ta malá bytost má pravdu, Perry Rhodane. Když vaši přátelé, Pozemšťané z druhé lodi, nezničili po smrti Dvojkondičního jeho intervalovou zbraň, dopustili se velké chyby. Mohli být neustále pronásledováni. Ale tím nám pomohli najít planetu Mooghů. Jsme jim za to vděční, i když to neudělali úmyslně. Je vám snad jasné, že i vaše loď je ohrožena, dokud je tato zbraň na palubě. Proč neopustíte tento sektor, když tak jako tak nemůžete na běhu událostí nic změnit? Ale radím vám, abyste se nejdřív zbavili té zbraně, jinak budete neustále pronásledováni."

Znělo to logicky. Rhodan mrkl na Guckyho, ten ale pokrčil rameny. Inženýr ze základny byl nyní opatrnější a pečlivě chránil svoje myšlenky. Nikdo nevěděl, jestli mluví pravdu.

Rhodan uchopil zbraň, zadíval se na ni, a pak ji předal plukovníku Akranovi. „Prosím vás, postarejte se o to, aby byla hozena přes palubu a zničena."

Merlin Akran nechal zbraň propadnout odpadkovou Šachtou a dal rozkaz odstřelit ji.

V okamžiku, kdy k tomu došlo, si Rhodan uvědomil, že se dopustil chyby. Pochopil to, když se Agen Trumb rozesmál.

„Perry Rhodane, měl jste to vědět. Teď jste zpečetil osud Bestií. Intervalová zbraň sloužila jako vysílač polohovacího signálu, ale jen velmi nepřesný. Pozorovali jste neustálé změny kurzu flotily Dumfriů a pokládali je za

zastírací manévr. Tak tomu nebylo. Intervalový zářič nelze přesně zaměřit. Zato explozi nelze přehlédnout. Tu lokalizovali ve všech lodích. Ted' už je jen otázkou hodin, kdy sem dorazí flotila Dumfriů." Rhodan nepatrně pobledl, ale zachoval klid. Chápal stanovisko Inženýra ze základny a necítil k němu nenávisť. Na jeho místě by jednal stejně. „Ať už jsem to udělal dobrovolně nebo ne, doufám, že to nebude hrát roli ve vašem dalším jednání. Pomohli jsme vám k naprostému zničení vašich úhlavních nepřátel. Nezapomeňte se o tom zmínit, až nás budete představovat Budovatelům centra. Nezapomeňte na to, prosím, až budeme žádat o paratronový konvertor, který potřebujeme pro návrat do Mléčné dráhy. Můžete mi to slíbit?" „Máte můj slib, Perry Rhodane. Nezapomenu, co jste pro nás učinil, i když, jak jste správně připomněl, se to nestalo úmyslně." Roi Danton byl po celou dobu zamyšlený, ale najednou jeho obličej zazářil. „Něco mě napadlo. Těsně před tím, než Argtz zemřel, řekl ještě něco, co souvisí s tím, co nám Rakal řekl o třetí planetě. Už si nevzpomínám přesně, seběhlo se to příliš rychle. Myslím, že to bylo něco jako: Pozemšťané, je to vaše vina, jestli budeme zničeni a se zničením třetí planety si odříznete cestu domů." Na okamžik se rozhostilo ticho, a pak Rhodan řekl: „To řekl? Rakal informoval o výrobním zařízení uvnitř třetí planety a Argtz se zmínil o tom, že klíč k cestě domů je na třetí planetě? Pak je ovšem jasné, co se tam vyrábí: Paratronové konvertory!" Atlan, který až dosud mlčel, poprvé promluvil: „Navrhuji, abychom si pospíšili. Nemáme moc času, než dorazí Dumfrieové..."

5.

Atlan měl bohužel pravdu. Pozitronika na CRESTU IV vypočítala, že před-sunuté jednotky Dumfriů dorazí k planetární soustavě za pět hodin. Agen Trumb je sice od tohoto podniku zrazoval, ale tentokrát jej Rhodan neposlechl. Inženýr ze základny mohl mít zájem jen na zničení Mooghů a ne na návratu Pozemšťanů do domovské galaxie.

I třetí planeta při pohledu z vesmíru vypadala jako neobydlená. Pozemšťanům připomínala Jupiter, největší planetu Sluneční soustavy. Atmosféra Molaku III byla velmi hustá a téměř neprůhledná. Sestávala z metanu a amoniaku. Gravitace měla hodnotu 3,01 g. V bojových kombinézách na ni bylo možné vstoupit bez jakéhokoliv rizika.

Paráironový konvertor byl nezbytný k dimenzotranzičnímu letu nadsvětelnou rychlostí. Obě lodi Haluťanů sice měly dimenzotranzičnípohon, ale jejich paratronové konvertory byly zničeny při rematerializaci v M-87. Pokud by získaly nové konvertory, mohly vzít na

palubu

všechny Pozemšťany a pustit se na zpáteční cestu.

Halutská pozitronika vyhodnotila vložená data a potvrdila výsledek CRESTU IV.

Pět hodin času.

Rhodan se rozhodl nasadit mutanty.

Vrátil se na můstek a zavolal je k sobě. Gucky vystavoval na odiv chování, kterým dával najevo: No prosím, vždyť jsem to věděl! Beze mě to nejde. Zatímco se čtyři lodě blížily ke třetí planetě, Mooghové na první planetě spustili palbu. Nebyla nijak silná ani dobře mířená, takže případný zásah by lodě snadno absorbovaly v ochranném štítu.

Rhodan řekl:

„Do bezprostřední blízkosti planety poletí jen obě halutské lodě a dvacet korvet. CREST IV a BOX-13111 počkají vně planetární soustavy. Oba teleportéři, Ras Čubaj a Gucky, skočí na povrch společně s Ivanem Ivanovičem Gorašinem a Kitajem Išibašim.“

Pak se otočil mutantům: „Vaším úkolem bude zjistit, jestli se tam dole vyrábějí paratronové konvertory. Pokud ano, měli byste dva zajistit. Jakmile k tomu dojde, CREST IV přistane a vezme je na palubu. To všechno se musí stačit během pěti hodin. Víím, že to nebude snadné, ale nemáme jinou možnost.“

Gucky odhalil svůj hlodák. „Maličkost. Jen ať CREST IV nahodí motory.“

Rhodan zvažněl.

„Obávám se, maličký, že si to představuješ příliš jednoduše. Paratronový konvertor není plechovka, kterou bys mohl strčit do kapsy a Mooghové nejsou žádní hlupáci. Ber to tak vážně, jak vážné to je. Jen tak můžeme počítat s Úspěchem. A na tomto úspěchu závisí, jestli ještě uvidíme Zemi...“

• Fragmentálnilod' BOX-13111 vypadala prapodivně. I když byla v podstatě krychlového tvaru, působila se svými přístavbami stejně nepravidelně jako přírodní asteroid. Podplukovník Olek, doktor Bysiphere a oba Woolverové ji mezitím na Rhodanův rozkaz opustili a přesídlili na CREST IV.

Následoval je i Harl Defin s paladinem a svými pěti Siganci. BOX-13111 Byl dálkově řízen z lodi Halut'ana Pinara Alto. Pozitronika určila kurz a Alto zadal odpovídající programovací impuls. Řídící mozek fragmentální lodi přijal impulsy, předal je dál a obří loď se dala do pohybu. CREST IV ji následovala.

Nejprve ale vylétlo z jejích hangárů dvacet korvet. Tyto korvety spadaly pod Icho Tolota, který ostatně velel celé akci. Gucky, Ras Čubaj, Gorašin a Išibaši byli na palubě Tolotovy lodi.

Akce začala.

Dvacet korvet mělo sloužit k odvedení pozornosti. Poněkud se odchýlily od

kurzu a opětovaly palbu protivzdušné obrany z první planety. Bráno z vojenského hlediska to nemělo velký smysl, ale při této příležitosti se korvetám podařilo zachytit a nahrát hovory Mooghů, probíhající mezi první a třetí planetou. Díky tomu vyšlo najevo, že i třetí planeta disponuje obranným systémem.

Gucky a další tři mutanti se připravili. Všichni měli bojové kombinézy a odpovídající výzbroj. Bylo jim jasné, že navzdory jejich schopnostem nebude snadné proniknout do niooghských podzemních továren.

Gucky se koncentroval na telepata Johna Marshailla, který zůstal na CRESTU IV. Chvilí to trvalo, než se dočkal spojení, pak ale přišly jasné a zřetelné myšlenkové impulzy.

Je všechno v pořádku?

Všechno v pořádku, John. Až doposud žádná obranná reakce ze třetí planety přinejménším žádná, která by stála za zmínku. Zůstáváme ve spojení. Marshall si myslí: Přiblížíme se víc, než bylo domluveno. Nový Rhodanův rozkaz. Je připraveno padesát mužů speciálního komanda a malý transmitter. Jakmile objevíte paratronový konvertor, vrátíš se s Rasem pro transmitter. Pak pošleme výsadek padesáti mužů.

Taky dobře. Koukám, že už jsme nad povrchem. Jdeme na to. Takže na viděnou.

Oba Haluťané Pinar Alto a Hisso Rillos navedli svou loď na oběžnou dráhu ve výšce asi sto padesát kilometrů. Naopak Icho Tolot sestoupil až k povrchu třetí planety. Výhledu bránila nazelenalá mlha. Krajina tu byla skalnatá a v rozsedlinách matně probleskovala jezírka amoniaku. Po vegetaci nebylo ani stopy. Obloha byla zatažená zelenými mraky a neumožňovala žádný pohled na žluté slunce. Neustále tu panovalo neurčité přitímí.

„Vsadil bych se,“ řekl Ras Čubaj, „že by dole nikdo nehledal živé bytosti. Mooghové si vybrali nejlepší možné maskování.“

„Stejně jako na první planetě,“ přidal se Išibaši. „Byli na ně odkázáni tisíce let a nikdo je nenašel. Teď k tomu došlo, a to nepřímou naší vinou.“

„Nebude jich velká škoda,“ prohlásil chladné Icho Tolot.

Mutanti si zapnuli bojové oděvy a skočili. Gucky s Išibašim, Ras Čubaj transportovali obřího dvouhlavého mutantu Gorašina. Halutská loď okamžitě zvýšila rychlost a stoupala do zelené mlhy.

Tajemní Budovatelé centra, které nikdo neznal, ovládli kulovou galaxii M-87. Nastolili společenské zřízení, které bylo svou sociální strukturou jedinečné v celém univerzu. V rámci tohoto zřízení měl každý národ určené odpovídající jeho schopnostem a díky tomu se podařilo dosáhnout neskutečné specializace, která na první pohled přinášela jen výhody. Tak například Dumfriové, želvám podobní tvorové, byli vojenským národem M-

87. Neměli žádný jiný úkol než potlačovat případné vzpoury a odvracet útoky. Osud Dumfrie byl určen již při jeho narození. Bude vojákem. Existovaly národy, které neznaly nic jiného než měnit neobývané planety na obyvatelné a úrodné. Jiné národy byly specializovány jako technici a tady byly ještě odlišnosti. Jedni stavěli vesmírné lodě a nic jiného, jiné národy zase v gigantických továrnách vyvíjely pohon. Neuměly nic jiného než sestavit motor. Pak byly národy, které se zabývaly obchodem. Nade všemi ale stálo modré světlo, které při loajálním chování poskytovalo ochranu, při odporu znamenalo zničení.

Tomuto vývoji nemohli uniknout ani Mooghové. Pokud chtěli zvítězit nad Budovateli centra, pak jedině jejich vlastními prostředky. A tak se specializovali i Mooghové. V galaxii M-87 byly stovky planet a planetárních soustav, které patřily Mooghům. Při miliardách slunečních soustav, ze kterých sestávala galaxie M-87, nebylo divu, že je Budovatelé centra nenalezli. Mooghové si tak mohli nerušené vybudovat značnou moc.

Mooghové v soustavě Molak měli jediný úkol: vyráběli zbraně a paratronové konvertory. V jiné planetární soustavě, vzdálené možná tisíce světelných let, byly pod povrchem planet gigantické loděnice. Tamní Mooghové zase neuměli nic jiného než stavět lodě.

A tak si Mooghové vybudovali impérium, o kterém nikdo nevěděl, ale které hrozilo drtivým úderem. Poprvé po desítkách tisíc let se Budovatelům centra podařilo najít planetu Mooghů. Ještě to nevěděli jistě, ale tušili to už když zachytili polohovací signál, který vydávala intervalová zbraň.

Mooghská výrobní zařízení byla ukrytá hluboko pod povrchem planety Molak III a zabírala území o ploše mnoha tisíc kilometrů čtverečních. Na povrchu nic nenasvědčovalo tomu, co planeta skrývá. Na nepřístupných místech v horách byly pozorovatelné a palebné postavení, ale žádný Moogh nepočítal s tím, že budou někdy zapotřebí.

A přišli Pozemšťané.

Původně se doufalo, že se stanou spojenci proti úhlavnímu nepříteli. Pak se ale ukázalo, že s Pozemšťany to nebude tak snadné. Obří fragmentální a malé černé lodi se podařilo uniknout a nyní ještě obdržely posilu.

Ale to nebylo všechno.

Výstražné zařízení planety SEL24 bylo uvedeno do provozu. Za pomoci citlivých zaměřovačů se zjistilo, že k systému Molak se blíží silná flotila Dumfriů. To mohlo znamenat jen to, že Pozemšťan Perry Rhodan Mooghy zradil.

Okamžitě se rozběhly rutinní úkony k obraně planety. A právě nyní se ukázalo, že úzká specializace má obrovskou nevýhodu.

K čemu byly Mooghům v soustavě Molak stovky nebo spíš tisíce parakonvertorů, když tu nebyla jediná loď? K čemu byly plné sklady

nejmodernějších zbraní, když nebylo kam je namontovat?

Přesto bylo všechno připraveno k obraně.

Mutanti si nastavili dorozumívání na tak slabý výkon, že se rádiové vlny daly zachytit maximálně do vzdálenosti dvou set metrů. Tak se mohli dorozumívat bez rizika zaměření.

„Myšlenkové impulzy, pocházejí od Mooghů," řekl Gucky. „Jsou šikmo pod námi."

Stáli na náhorní plošině v úkrytu nízkých skal. Vnější mikrofony nepřenášely žádný zvuk, jen skřípění ztvrdlého sněhu pod nohama.

Najednou se Gucky otočil. „Zachytil jsem impulzy z vodorovného směru. Mooghové tedy musí být i na povrchu. Možná jde o hlídku u vchodu do podzemí nebo o osádku obranné pevnosti. Vzdálenost nedovedu odhadnout. Na teleportaci nejsme dostatečně zorientováni."

Nakonec se rozhodli použít letových agregátů, ale zůstali viditelní. Klouzali nízkou nad sněhem za Guckym, který se orientoval podle myšlenkových impulzů.

Přeletěli nad amoniakovým jezerem. Bylo z většiny zamrzlé a v místech, kde tálo, nezčeřil hladinu ani vánek.

Před pohořím se náhle objevila skalní stěna. Mutanti vzlétli do výšky třiceti metrů a za skalami objevili Široké údolí. Teprve za ním se zvedaly hory.

„Přistaneme před skalní stěnou," navrhl Gucky. „Obranná pevnost bude určitě tady a vstup do podzemí taky, protože je tu pro něj nejpříhodnější místo."

Ve skalní stěně byla spousta puklin, kterými bylo dobře vidět do údolí. Gucky konstatoval, že myšlenkové impulzy jsou silnější. Dokonce je už dokázal třídit a některým rozuměl. Skutečně se jednalo o hlídky před vchodem do podzemní továrny. Mutanti se rozhodli použít tohoto vchodu. Teprve až budou mít přesnější informace o hloubce a uspořádání dílen, mohou se teleportovat.

„Jak je ten vchod daleko?" zeptal se Ras Čubaj.

„Čtyři až pět kilometrů," odhadoval Gucky. „Měli bychom se pohybovat podél téhle skalní bariéry. Jestliže poletíme přímo přes údolí, objeví nás."

Rotace obří planety byla velmi porna

lá. Na tomto místě bude ještě nejméně dvacet hodin světlo, než se vzdálené a ne přímo viditelné slunce skloní za horizont. Na to čekat nemohli.

Po krátkém odpočinku se v zákrytu za skalami pustili k severu. Asi po dvou kilometrech zapnuli agregáty a letěli těsně nad zemí přes údolí k úpatí hor. Odtud se zase vraceli k jihu.

Na malé skalní plošině objevili dobře maskované stanoviště Mooghů.

Hlavní budova sestávala z polokoule o výšce asi deseti metrů. Dala se rozeznat okna a vysoké a široké dveře. Těsně za ní byla nízká krychlovitá

stavba. To musel být vchod do hlubiny.

Jeden Moogh se zbraní na rameni chodil po plošině a nezdálo se, že by byl nějak zvlášť pozorný.

„Přece musel dostat varovný signál," divil se Ras Čubaj. „Jak to, zeje tak bezstarostný?"

„Je unavený věčnými cvičnými poplachy," mínil Gucky.

Sugestor Kitaj Išibaši mlčel a pozorně sledoval hlídku. Pravděpodobně už začal s pokusem ovládnout jejich vědomí. To by značně ulehčilo práci ostatních mutantů.

Po chvíli Išibaši mávl rukou. Ras Čubaj odjistil paralyzátor a Moogh se pustil přímo k úkrytu mutantů. Jakmile se i on dostal za skály, Čubaj pozvedl zbraň. Moogh zůstane paralyzován nejméně pět hodin.

„Nebylo to nijak těžké," řekl Išibaši, „ale teď si musíme pospíšet, než ho ostatní začnou postrádat."

Přikrčili se a vyběhli. Těsně před plošinou šel dopředu Gorašin. Vrhł se ke kupoli a zmizel uvnitř. O několik vteřin později vyšel ven se skloněnou zbraní.

Nízká čtvercová budova byla vyústěním antigravitačního výtahu. Zapínal se v okamžiku, kdy se do hmatového pole dostala hmota. Gucky to vyzkoušel tím, že do šachty hodil kámen.

„Dole pochopitelně zjistí, že výtah je v provozu," řekl Ras Čubaj, „ale nemáme jinou možnost. Teleportace naslepo je příliš nebezpečná."

„Myslím, že mají jiné starosti," poznamenal Gucky. „I Mooghowé už určitě vědí, že se blíží flotila Durnfriů. Jistě se připravují k obraně a maličkosti jim uniknou."

„Na co ještě čekáme?" řekl na to Ras Čubaj.

Zatímco klesali do hlubiny, z planety SEL24 odstartovalo několik tisíc pravděpodobně jednomístných létajících objektů a zamířilo ke třetí planetě. CREST IV sledovala let podivné flotily a po poradě s Haluťany

Pozemšťané usoudili, že se jedná patrně o řízené bomby,

Icho Tolot současně Rhodanovi poradil, aby projektoval energetický ochranný štít, protože cílem útočících objektů je nejspíš CREST IV.

Plukovník Akran vyhlásil stav bojové

ho poplachu v centrále protivzdušné obrany.

Mutanti mezitím dosáhli dna šachty. Výtah končil v obří hale, která byla bezesporu centrem dopravního systému. Ve středu stál ohromný otočný kotouč, ze kterého vybíhaly do chodeb pásové dopravníky.

V hale byl dýchatelný vzduch a mutanti otevřeli přilby. To, že se nemuseli dorozumívat rádiem, snižovalo nebezpečí jejich odhalení.

Gucky se pokoušel zachytit myšlenkové impulzy, ze kterých by se dalo vyvodit, kudy dál.

„Každý směr je stejně dobrý jako jiný," prohlásil Gucky. „Myšlenkové impulzy přicházejí ze všech stran. Při nejlepší vůli nedokážu určit, kde by měly být hotové konvertory. Pokud tu vůbec jsou. Třeba nás tahali za nos." Místo odpovědi Gorašin zaklel a vyzval je, aby si pospíšili.

Gucky se ušklíbl a zmizel.

Pro něj nebylo nijak těžké řídit se podle myšlenkových impulzů Mooghů. Sice jim vždycky nerozuměl, zato přesně vyjadřovaly pocity. Ty jednoznačně prozrazovaly, že jsou informováni o blížícím se útoku. Žádný Moogh nemyslel na práci. Všichni věděli, že možnosti obrany jsou omezené a nedostatečné. Spolehnali se na to, že útok odvrátí planeta SEL24 a na pomoc Pozemšťanů.

Gucky na okamžik „přepnul" na myš

lenky svých druhů, a pak skočil dál do nitra obřího výrobního zařízení. Stále znovu se materializoval v halách, vybavených automaticky řízenými stroji. Jen jednou se setkal s Mooghem, který při pohledu na něj zůstal jako solný sloup. • Jeho myšlenky mu poskytly první záchytný bod. Byl to technik a právě šel k automatické kontrolní stanici.

Gucky se materializoval po krátkých teleportacích, až se konečně dostal do haly s klenutým stropem. Jeden ze širokých dopravních pásů dštil v této hale. Pokračoval po jejím okraji a čtyřikrát odbočoval v pravém úhlu.

Gucky z toho vyvodil, že z této haly jdou výrobky do rozvodny pod antigravitační výtah.

U jedné stěny haly stálo několik velkých kovových bloků podivného tvaru. Gucky teleportoval ke kamarádům. „Našel jsem to. Ted' musíme přinést transmitter. Gorašin a Išibaši počkají u konvertorů, my s Rasem teleportujeme na CREST IV. Za několik minut jsme zpátky."

6.

Malé létající objekty, které odstartovaly z planety SEL24, napadly CREST IV a fragmentální loď jako roj podrážděných sršňů. Už po prvních salvách mohl plukovník Akran podat hlášení Perry Rhodanovi, že se nejedná o domnělé bomby, ale o miniaturní vesmírná plavidla, vybavená konvenčními zbraněmi. Pro obě gigantické lodě nepředstavovaly žádné nebezpečí. Rhodan chápal, proč Mooghové porušili příměří. Jistě se domnívali, zeje Pozemšťané zradili.

Flotila Dumfriů byla vzdálená ještě tři hodiny letu,

Perry Rhodan byl právě na cestě do radiocentrály, když se na CRESTU IV materializovali Gucky a Ras Čubaj. Hlásili, že našli paratronový konvertor. Ovšem jestli se jedná o nově vyrobený přístroj, schopný použití, nedokázali určit.

Přesto akce pokračovala podle plánu.

Malý transmitter byl přístroj, který mohl být snadno přepraven oběma teleportéry. Jakmile ho instalují v hale podzemní továrny a připojí ke zdroji energie, bude možné během deseti minut přepravit padesát mužů speciálního komanda z CRESTU IV na třetí planetu.

Gucky a Ras Čubaj se s nepoškozeným transmitterem materializovali v paratronové hale. Zatímco Ras uváděl přístroj do provozu, Gucky skočil pro Gorašina a Išibašiho.

Po krátké bezpečnostní lhůtě se v mřížové kleci materializovali dva Pozemšťané. Okamžitě opustili transmitter a sotva to učinili, objevili se další dva.

Gucky se zase věnoval myšlenkovým impulsům Mooghů. Vycítil změnu emocí a byl včas varován. Pochopil, že byla zpozorována nepřítomnost strážných, kteří se neohlásili při rutinní kontrole. Za pomoci lokátoru energetických emisí bylo odhaleno stanoviště transmitteru, protože byl nepřetržitě v provozu.

Co z toho vyplývá, si Mooghové dali snadno dohromady. Spustili poplach a Gucky brzy zachytil myšlenkové impulsy skupiny, která směřovala k nim, aby je zničila.

Gucky oznámil, odkud Mooghové přicházejí, a prohlásil: „Přivítáme je odpovídajícím způsobem.“

Muži ze speciálního komanda se mezitím dali do práce a za pomoci přenosných antigravitačních přístrojů se pokoušeli zvednout první konvertor na dopravní pás.

Gorašin sledoval Guckyho. On sám zbraň neměl a ani žádnou nepotřeboval. Na jeho mohutném trupu seděly dvě hlavy. Ivan Ivanovic Gorašin byl tak zvaný Zapalovač. Jestliže se na nějaký předmět podíval oběma páry očí tak, že se pohledy v cíli křížily, a jestliže v tomto okamžiku nasadil svoje schopnosti, dokázal silou svého ducha uvolnit jadernou reakci. Protože téměř každá sloučenina v univerzu obsahuje uhlík nebo vápník, byl Gorašin schopen zničit touto cestou prakticky jakoukoliv hmotu.

I těla Mooghů obsahovala uhlík a vápník.

První paratronový konvertor, nesený antigravitačním polem, se vznášel nad transportním pásem. Jakmile bylo pole vypnuto, konvertor dosedl a pás se automaticky dal do pohybu.

Když první Mooghové dorazili do konvertorové haly, v úžasu zůstali stát. Počítali s několika vetřelci, ale rozhodně ne se skupinou více než padesáti Pozemšťanů. Jejich překvapení ale trvalo jen několik vteřin. Pak pozvedli zbraň a s řevem zaútočili. Gorašin čekal jen na to.

Gucky se mezitím spojil s Johnem Marshallem a nahlásil stav věcí. Rhodan slíbil poslat posilu a o necelé dvě minuty později už z transmitteru vystoupil paladin a v dalších dvou transmisích Icho Tolot a Fancan Teik, aby zasáhli

do boje.

Ten už byl v plném proudu. Polovina Pozemšťanů se rozptýlila po hale a střídala po postupujícím nepříteli. Gorašin využil příležitosti uplatnit svoje zvláštní schopnosti. Počkal, až na něj vystřelí první Moogh. Pak teprve se bránil. A bránil se svým způsobem. Moogh, který na něj vystřelil, se náhle zastavil uprostřed pohybu a zanikl v záblesku atomového výbuchu. S ním zemřeli tři další Mooghové, kteří stáli v blízkosti.

Během přestřelky zbylých dvacet pět příslušníků speciální jednotky umísťovalo na dopravní pás druhý konvertor. Jakmile splnili úkol, okamžitě se zapojili do boje.

Paladin a oba Haluťané přišli v pravou chvíli. Útočící Mooghové museli informovat svoje nadřízené, protože Gucky vycítil další komanda, která byla na cestě do haly. Přicházela z různých směrů a Pozemšťané se dostali do křížové palby. Jejich postavení bylo povážlivé.

Kitaj Išibaši se marně pokoušel dostat útočící Mooghy pod mentální kontrolu. Podařilo se mu to jen v ojedinělých případech, ale běh událostí nemohl podstatně ovlivnit. Jakmile se koncentroval na nějakého Moogha, z jiné strany zaútočila přesila. Nebylo možné ovládnout útočníky z tolika stran.

Ras Čubaj volal na příslušníky výsadečového komanda: „Musíme zmizet! Máme konvertory, víc nepotřebujeme. Zpátky k hale s výtahem! Postupujte ve směru pohybu transportního pásu!“

Pozemšťané se pomalu stahovali.

Gorašin, paladin a oba Haluťané tvořili zadní voj. Do haly zatím proniklo nejméně dvě stě Mooghů a nebylo snadné bránit se jim, tím spíš, že hala s přístroji skýtala množství úkrytů. Harl Defin, kterého se pomalu zmocňoval vztek, vstoupil do skutečné akce až v okamžiku, kdy komando Pozemšťanů zmizelo v chodbě vedoucí k výtahové šachtě. Pak zavedl robota přímo doprostřed houfu Mooghů, kteří rovněž hodlali proniknout do chodby.

Paladin jednal stejně rychle jak myslel jeho velitel Harl Defin. Jeho pohyby byly tak rychlé, že je lidské oči nedokázaly zachytit. Zbraně používal jen zřídka, překvapené Mooghy srážel spíše údery ocelových pěstí. Gucky se boje nezúčastnil. Jeho naděje, že se totiž s Mooghy domluví, ztroskotala. S Bestiemi se nedalo rozumně mluvit v tomto ohledu musejí v hloubi duše dát za pravdu Budovatelům centra, Inženýrům ze základny i Dumfriům. S Mooghy nebyla řeč. Měli násilnickou povahu, hrubou a primitivní. Neznali jinou řeč než násilí.

Myšlenkové impulzy Rase Čubaje Guckymu prozradily, že Pozemšťané už dorazili do haly u výtahové šachty. Oba parakonvertory stály připravené na otočném kotouči. Ještě než do haly dorazil Gorašin, Paladin a oba Haluťané, první konvertor už stoupal vzhůru.

Gucky se spojil s Johnem Marshalllem.

Hotovo, John. Kdy může CRESTIV přistát?

Odpověď přišla okamžitě: Jsme připravení. Lodi Haluianů krouží kolem třetí planety. Pinar Alto dálkově ovládá i loď Icho Tolota. My jsme se vzdálili, ale nyní se blížíme. Zůstaneme ve spojení, Gucky, abychom měli přesné místo k přistání. Nyní musíme jednat rychle. Flotila Dumfriů dorazí nejpozději za hodinu.

Dobrá, Johne, pospěšte si...

Ještě než se Gucky rozhodl teleportovat, telekineticky Zvedl Moogha, který na něj namířil. Moogh se vznášel u stropu a nechápal, o co jde.

Gorašin jej odpálil a tlaková vlna vrhla nazpět několik dalších Mooghů.

Obé Gorašinovy hlavy se na sebe podívaly.

„Je na Čase zmizet," řekl starší Ivan.

Ivanovic jen přikývl.

Teprve když všichni opustili halu, vstoupil do výtahu paladin.

Gucky mezitím telepaticky sdělil Johnu Marshallovi, že transmitter byl zničen, ale první konvertor už je na povrchu.

Rhodan se spojil s fragmentální lodí a požádal o informace. Řídící mozek pracoval bez chyby. Oznámil, že předvoj Dumfriů vstoupil do lineárního prostoru a v každém okamžiku se může materializovat v soustavě slunce Molak.

CREST IV sestoupila na třetí planetu. Polohovací impulzy pomohly nasměrovat ji tak, že přistála v bezprostřední blízkosti vchodu do podzemí. Reliéf krajiny sice nebyl nijak příznivý, ale půda byla kamenitá a pevná. CREST IV byla ostřelována, patrně z nějaké pevnosti v horách, kterou mutanti neobjevili. První administrátor vyslal kluzák, který byl ale sestřelen. Pak už Rhodan nebral ohledy. Těžká impulzní děla smetla vrcholek hory a děla Mooghů se odmlčela.

Gucky už věděl, že CREST IV přistála. John Marshall ho informoval i o tom, že Dunifriové se mohou objevit každou chvíli. Přesto mu zbylo dost času na soukromý průzkum, o kterém si myšob myslel, že by později mohl být důležitý. Nemohl vědět, že poznatky, které získá, nebudou za hodinu k ničemu.

Zatímco se komando Pozemšťanů zabývalo nakládáním druhého konvertoru na pás, Gucky podnikl několik průzkumných skoků. Zapnul si deflektor, a přestože se mnohokrát materializoval přímo uprostřed Mooghů, ti ho nezpозorovali.

Druhý konvertor doputoval na povrch planety a komando opouštělo podzemní prostory.

Gucky zjistil, že podzemní továrna má průměr přibližně sto padesát kilometrů a nad ní je horský masiv. V jedné polovině se vyráběly různé

druhy pohonů pro vesmírné koráby a v druhé polovině zbraně vesměs energetické. Pak tu byly obrovské prostory, ve kterých Mooghové vyrobené motory a zbraně skladovali.

Skladovali je pro den, ve kterém chtěli dobýt galaxii.

Jestliže měl Gucky v hloubi duše malou jiskřičku sympatie k Mooghům, v této chvíli uhasla. Bestie připravovaly invazi, jaká neměla obdoby.

Gucky začal chápat hrůzu, kterou pociťovaly inteligentní národy M-87 při pouhé zmínce o Bestiích. K obrovské spoustě zbraní, kterou Bestie nashromáždily, se pojila ještě jejich přirozená schopnost zničit kteréhokoliv Inženýra ze základny nebo Dumfrie pouhým buněčným vyzařováním. To byla nejnebezpečnější zbraň Mooghů a oni o ní dobře věděli.

Když se Gucky materializoval v hale u výtahu, nad planetou SEL24 se objevily dva tisíce válcových lodí Dumfriů.

Formace o síle pěti set lodí se vydala ke třetí planetě.

7.

Pro loď Pozemšťanů a Halutůanů by nebyl problém odrazit útok, kdyby se mohly bránit v sevřené formaci. To ovšem nebylo možné.

Kulová loď Icho Tolota obíhala třetí planetu. Fragmentální loď byla pilotována na dálku. CREST IV právě přistála na povrchu třetí planety a jen druhá halutská loď byla schopná boje.

Byl to závod s časem a už to vypadalo, že jej Pozemšťané prohrají.

V okamžiku, kdy se pět set válcových lodí pustilo ke třetí planetě, Pinar Alto varoval Rhodana. Boj o první planetu už začal.

První z obou paratronových konvertorů stál na skalní plosině vedle výtahové šachty. Rhodan viděl kovový blok na obrazovce. Byl blízko, skoro na dosah ve skutečnosti vzdálený nejméně hodinu práce.

Tentokrát se Rhodan spojil s Rasem Čubajem přes telekom.

„Jak jste daleko?“

„Druhý konvertor je na cestě. Část mužů s ním. Gucky, Gorašin a paladin zadržují útočící Mooghy.“

„Rasi, okamžitě ukončete nasazení. Pospěšte si do CRESTU IV. Budeme napadeni Dumfrii. Máte pět minut, víc ne... pak musíme odstartovat.“

Z Rhodanova hlasu bylo znát, jak zatěžko mu bylo vydat tento rozkaz. Oba konvertory byly jedinou nadějí k návratu do domovské galaxie.

Ras Čubaj automaticky potvrdil přijetí rozkazu a ruka s telekodem mu poklesla. Výsadek byl zbytečný. Paratronový konvertor sice našli a dokonce i získali, ale teď, těsně před jeho naložením, se ho musí vzdát. A jejich plán nezhatili Mooghové, ale Dumfrieové.

Ras Čubaj ztratil několik drahocenných vteřin tím, že musel překonávat zklamání. Pak předal Rhodanův rozkaz dál. Už nedbal na zákaz rádiového

spojení.

„V nejhorším případě nás nahoru dopraví Gucky," odpověděl Gorašin z chodby, kde s paladinovou podporou zadržoval útočící Mooghy.

„Kdybychom

odtud odešli, ostatní muži by neměli šanci dostat se na CREST IV.

Mooghyové nasadili bojové roboty.

"Hala je prázdná," odpověděl Čubaj. „Jdu k vám, aby se Gucky nemusel teleportovat dvakrát."

Zatímco druhý konvertor dorazil na povrch a byl automaticky řízenými antigravitačními poli postaven vedle šachty, tři mutanti a paladin se pokoušeli zastavit pronikající bojové roboty. Zejména Paladin jako by dychtil ukázat svým pozitronním protivníkům, co je zač, i když sám nebyl ničím jiným než pozitronním robotem. Lišil se jen neuvěřitelnou rychlostí reakcí, což bylo dílem Harla Defma.

Gorašin se nemohl vyřadit po svém, protože v úzké chodbě by s atomovými výbuchy nepochodil. Musel se spokojit s omezenými jadernými reakcemi, které nesměly končit explozí.

Zdálo se, že pro Guckyho je to spíš zábava. Pohyboval se za Gorašinem a paladinem, kteří mu brali práci, a dával si pozor na Mooghy, postupující mezi roboty. Telekineticky je zvedal a nechával zase spadnout. Bestie si tento jev nedovedli vysvětlit. Domnívali se, že jde o řízená antigravitační pole, ale ani nejcitlivějšími přístroji nedokázali zaměřit jejich zdroj.

Pro Rase Čubaje už žádná práce nezbyla. Čekal jen na to, až se bude moci s paladinem teleportovat přímo do CRESTU IV.

Gorašinovi bylo zatěžko opustit bojiště aniž by vybojoval vítězství. Ale Gucky mu nedal čas na rozmyšlenou. Skočil k němu, popadl ho a teleportoval. O několik vteřin později ho následoval Ras Čubaj s paladinem. Dumfrieové se soustředili na planetu SEL24, protože na ní zaměřili větší energetické emise. Nenechali se zmýlit nehostinným povrchem a zaútočili s plnou silou. Vyřadili slabou obranu a nasadili zápalné bomby, které roztavily horniny a odhalily Části podzemních zařízení.

Mezitím dorazily další jednotky. Rozdělily se, ale žádná se nepřiblížila. Buněčné vyzařování Mooghů působilo i na velkou vzdálenost.

Flotila pěti set lodí, které měly zaútočit na třetí planetu, byla rovněž posílena. Po podzemní továrně nyní pátralo tisíc lodí. Dezintegrátorovými děly ničili povrch na místech, kde bylo vyzařování nejsilnější. Tímto způsobem se jim podařilo ohraničit oblast, která se měla stát konečným cílem.

Přitom objevili CREST IV

Než k tomu došlo, Pinar Alto za pomoci dálkového řízení nechal přistát druhou halutskou loď, aby mohli nastoupit Icho Tolot a Fancan Teik.

Výsadečkové komando ještě nebylo na palubě CRESTU IV. Obě halutské

lodě vzlétly, aktivovaly ochranné štíty a vletly do formace Dumfriů.

Šířením zmatku odváděly pozornost od Perryho Rhodana.

Když byli muži z komanda na palubě, Rhodan dostal zprávu od mutantů, že se materializovali v hangáru.

CREST IV uzavřela všechny vchody a současně aktivovala zelený HD-štíť.

Přesto Rhodan ještě zaváhal. Seděl na můstku vedle plukovníka Akrana a díval se na obrazovku. Necelých pět set metrů od CRESTUIV stály oba konvertory. Znamenaly záchranu. Pět tisíc mužů posádky by se vešlo do dvou halutských lodí a CREST IV i fragmentální loď by byly vyhozeny do vzduchu.

To už ale byly jen zbytečné spekulace.

Nad vrcholky hor se objevily první válcové lodě a spustily palbu. Rhodan kývl na plukovníka Akrana.

CREST IV odstartovala.

Dva důstojníci doprovodili na můstek Agena Trumba, který žádal Rhodana o rozhovor. Rhodan se sice domníval, že pro to není vhodný okamžik, ale věděl, že musí využít i nejmenšího projevu ochoty nedobrovolného hosta.

„Jsem velmi zaměstnán, druisi,“ řekl Rhodan a ukázal na panoramatickou obrazovku. „Vidíte sám...“

CREST IV byla právě opět napadena, ale výzbroj válcových lodí byla příliš slabá, aby pronikla ochrannou clonou. Povrch třetí planety se na mnoha místech proměnil ve žhavé magma a bylo jen otázkou času, kdy se spustí jaderná reakce.

„Ano, vidím to sám, Perry Rhodane. A děkuji vám. Byli jste to vy, Pozemšťané, kdo nám umožnil najít Mooghy. Tohle je jen začátek. Najdeme i další jejich soustavy a zničíme je.“

„Proč vlastně? Vy si skutečně myslíte, že by Mooghové někdy mohli ohrožit impérium Budovatelů centra? Na to jsou příliš primitivní. Jistě, dosáhli jisté technické dokonalosti, ale to nic neznamená.“

„Pro nás je nebezpečná pouhá jejich existence,“ odpověděl Agen Trumb.

„Zapomínáte na vyzařování jejich buněk, kterému neumíme čelit. Možná jste náš strach z Bestií nepochopil, pak se jej pokuste alespoň akceptovat.“

Rhodan se na něj nedíval a místo toho sledoval, co se děje na obrazovce.

CREST IV dorazila k místu, kde čekal BOX-13111. Loď Pinara Alta opět převzala dálkové řízení, zatímco Icho Tolot se staral o obranu před Dumfrii, kteří je pronásledovali.

Z této pozice bylo možné přehlédnout celou planetární soustavu slunce Molak. První planeta svítila jako umírající hvězda. Třetí planeta byla blíž a tedy lépe

vidět. I ta byla zasvěcena zkáze. Tisíciletá nenávist se musela vybit.

Ale jestliže si Rhodan myslel, že ničivé dílo dosáhlo vrcholu, mýlil se.

Zaměřovače CRESTU IV hlásily další flotilu.

Rhodan vrhl na Agena Trumba tázavý pohled, kterému Inženýr ze základny ihned porozuměl.

„Už to nebude dlouho trvat, Pozemšťane. Všechno probíhá podle plánu. Byl připravený už dávno a rozběhne se automaticky v okamžiku, kdy je objevena planeta nebo soustava. Nyní bude nasazena nová bomba.“

„Co bude nasazeno?“ zděsil se Rhodan.

„Uvidíš,“ vyhnul se přímé odpovědi Agen Trumb.

Mezitím se Dumfriové vzdali pronásledování čtyř cizích lodí. Jednak při něm utrpěli velké ztráty, ale především pro ně bylo mnohem důležitější zničení Mooghů. Tomuto úkolu se ovšem věnovali s perfidní důkladností. Pak se stalo to, co Agen Trumb naznačil.

Zdánlivě bez zjevného důvodu se žluté slunce začínalo zvětšovat a měnit barvu. Nejprve bylo červené, pak zářivě bílé. Proces, který by normálně trval miliony let, se uskutečnil během několika minut. Na panoramatické obrazovce se před očima zděšených Pozemšťanů odehrálo příšerné divadlo. Slunce se zvětšovalo, až absorbovalo první planetu. I druhá planeta se stala obětí tajemné reakce. Těsně před oběžnou dráhou třetí planety se proces zastavil. Slunce se začalo smršťovat.

Ale pro třetí planetu příliš pozdě. Strašlivý žár proměnil povrch planety ve žhavou lávu. Část atmosféry byla vržena do prostoru, když celý kontinent explodoval a odhalil nitro planety.

Umírající slunce už nemělo žádnou planetu, jen několik trosek v blízkosti oběžné dráhy bývalé třetí planety.

Flotila Dumfriů se shromáždila a nabrala kurz za CRESTEM IV.

Agen Trumb řekl: „Poznali vás, Rhodane. O tom není pochyb. Domnívají se, že chcete uskutečnit svou pohružku a spojit se s Bestiemi. Nikdo neví, že jste dva paratronové konvertory chtěl ukrást. Budou si myslet, že vám je Bestie hodlaly darovat. Kromě vás a mě nikdo nezná pravdu, a tak vám mohu pomoci jen já.“

„Vy, Agene Trumbe, tuto pravdu řeknete Budovatelům centra,“ řekl náhle mírně Rhodan. „A to ve chvíli, kterou budu považovat za pravý okamžik. Rozuměl jste mi?“

„Rozuměl, ale ještě nevíme, co pro nás budoucnost chystá. Proto nevím ani jestli budu moci splnit vaši prosbu. Smím nyní odejít?“

Rhodan přisvědčil.

„Při normálním startu ještě pět minut,“ hlásil plukovník Akran a myslel tím dobu, která ještě uplyne, než čtyři lodi zmizí v lineárním prostoru a už nebudou moci být zaměřeny. Halut'ané měli nový přístroj, zvaný poloprostorový stopař, pomocí kterého mohli zůstat CRESTUIV v patách.

„Při nouzovém třicet vteřin.“

„To nebude nutné," prohlásil Perry Rhodan.  
Plukovník Akran pohnul pákou. Válkové lodi Dumfriů zmizely z  
obrazovky,  
jako by ani nikdy nebyly. Ale zmizelo i slunce Molak a ve skutečnosti už  
taky přestalo existovat. Brzy zčervená a pak vychladne.  
' Když se loď vnořila do lineárního prostoru a překročila rychlost světla, až  
na jediný nepatrný sektor v cílové oblasti zmizely i všechny ostatní hvězdy.  
Cíl byl neznámý, ale nalézal se někde uvnitř cizí kulové galaxie M-87.

Clark Darlton SETKÁNÍ V M-87

Vychází v edici Perry Rhodan, sv. 358, ISSN 121279900

Z německého originálu *Begegnung in M-87*, vydaného nakladatelstvím  
Arthur Moewig Verlag v Mnichově roku 1971, přeložila Anna Štorkánová.  
Vydal jako svou čtyřtisící dvou stou třicátou osmou publikaci IŽ, s. r. o.,  
Václavské náměstí 36, Praha 1, roku 2002. Odpovědná redaktorka Jolana  
Čermáková. Výtvarný redaktor Radek Novotný. Sazbu zhotovilo grafické  
studio Tanga, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha 1. Vytiskla NAVA, s. r.  
o., Hankova 6. Plzeň. Vydání první. Tematická skupina 13/34. Vydání  
první. Tematická skupina 13/34.